

L'ucmajor

de pinte en ample

REVISTA MENSUAL
Abril 1989

Número 89 - Preu: 100 Ptes.

PREMSA
CORTINA

FESTES PASSADES... CENSURES PACTADES?

TOMAS GARCÍAS:
«SOM PARTIDARI
D'EXPROPIAR POUS»

**EL REGIDOR MIQUEL
MANRESA DIMITEIX
DE LES
RESPONSABILITATS
DE GOVERN**

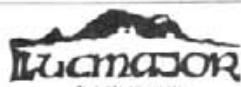

Véalo en:

ILLA MOTORS, S.L.

Avgd. Cavaller Ramon Santmartí, s/n. - Tel. 660146
07620 LLUCMAJOR (Mallorca)

Revista mensual
Dep. Leg. PM-350-1.981
Any VIII

EDITA:
Obra Cultural Balear de
Lluçmajor

INFORMACIÓ I
PUBLICITAT:
C/ Bisbe Taixaquet, 105
(Lluçmajor)

DIRIGEIX:
Catalina Font

COL·LABOREN:

Joana Artigues
Francisca Barceló
Ignasi Barceló
Miquel Barceló
Miquel Bozars
Francisca Capellà
Miquel Cardell
Joan Clar
Joan Contesti
Bartomeu Font
Joana Font
Càndida Gamundi
Antoni Garau
Catalina Garau
Joan B. Garau
Maties Garcias
Catalina Janer
Miquel Janer
Coloma Julià
Antoni Llompart
Margarida Martín
Miquel Mascaró
Maties Mut
Miquel Mut
Guillem Oliver
Jaume Oliver
Margarida Palou
Sebastià Rubí
Miquel Sbert
Tomeu Sbert
Catalina Serra
Jerònia Socias
Joan Socias
Gabriel Thomàs
Arnau Tomás
Pere F. Torrents
Antoni Vadell
Francesc Verdera

SECCIÓ ESPORTIVA:

Coordinador:
Joan Quintana

Col·laboren:

Sebastià Monserrat
Jaume Manresa

FOTOGRAFIES:

M. Clar
C. Julià
Mut Fotos
Antoni Monserrat
Antoni Oliver

IMPRIMEIX:

Informacions Llevant S.A.

El pensament de la
Revista s'expressa només
a través de l'Editorial.

Un moment per a la reflexió

El recent ingrés de Miquel Manresa en el Partit Popular, seguint les passes de nombrosos militants de la Democràcia Cristiana, ha provocat un replantejament de la situació política en el nostre Consistori. Les dues forces tradicionalment majoritàries - P.S.O.E. i P.P. - queden ara igualades en set escons i l'actual equip de govern segueix endavant en la gestió municipal amb el suport i la col·laboració del P.S.M. i d'U.M. respectivament.

La nova situació ha disparat els rumors i comentaris sobre la imminent presentació d'una moció de censura que, lògicament propiciaria un canvi de titular a l'alcaldia. Sempre comptant amb el suport del centrista Rabasco, la iniciativa per emprendre pel grup popular depèn de la positura que adopti el regidor d'U.M. La balança està en mans de Miquel Clar o, el que és el mateix, un rellevament del batle quan l'actual legislatura s'enllesteix per cobrir el pas de l'Equador.

Una Moció de censura és una decisió molt seriosa, sigui qui sigui el partit que la presenti. No es tracta simplement d'arravatar la vara de batle a una determinada persona per entregar-la a una altra. Són precises raons polítiques de pes que deuen anar més enllà del pur protagonisme dels partits i sobre-

tot ha d'estar cimentada en una alternativa de govern clara que, almanco com a projecte, pugui complir l'objectiu de millorar l'actual gestió municipal.

De moment tot pareix indicar que no existeixen arguments vàlids per a la presentació d'una moció de censura, sobretot amb el precedent de la recent aprovació per unanimitat, dels pressupostos municipals que, al cap i a la fi, són el document que marca les directrius de la gestió municipal. No obstant això, sí cal afirmar que la nova situació política hauria de quedar al marge de pressions i ser motiu de reflexió per a tots i cada un dels grups municipals que representin els ciutadans.

Quan ens trobam pràcticament a la meitat de la legislatura, l'ocasió és propícia per fer una aturada i donar pas a la reflexió. Per una banda, l'equip de govern i per l'altra els integrants de l'oposició, ja que en les seves mans està la gestió de l'Ajuntament. Una empresa de la qual tots els ciutadans -independentment del seu color polític- són accionistes i, a través del pagament dels seus impostos, aporten el capital que nodreix les arques municipals.

Pas de Manresa al Grup Popular

Habilitada la indemnització per treure defora un treballador

Ple ordinari 27-3-89

El ple ordinari del mes de març aprovà, sense gaires problemes i amb força unanimitat els punts del següent ordre del dia.

SECRETARIA

1. Aprovació de l'acta de la sessió anterior, celebrada el passat dia 27 de febrer.
2. Coneixement de les Resolucions de l'Alcaldia.

HISENDA

- 3.- Aprovació compte VIAP
4. Aprovació compte tresoreria 4º trimestre
5. Aprovació de suplementos i habilitacions de crèdits.

INTERIOR

6. Ratificació Decrets de personació en dos recursos contenciosos-administratius.
7. Aprovació dels plecs generals de contractació.

JOVENTUT

8. Contractació d'un estudi sociològic de la joventut de Lluçmajor.

SANITAT

9. Sol·licitud de subvencions a la Conselleria de Sanitat i Seguritat Social del Govern Balear.

ELS DRETS DELS TREBALLADORS

Cal destacar que el punt cinquè correspon a una habilitació de crèdit de quasi dos milions de pessetes per a pagar la indemnització per acomiadament al treballador Bartomeu Garau Mestre, els drets laborals del qual havien estat reconeguts per sentència judicial. Malgrat tot, l'Ajuntament decidí per assentiment general no reincorporar Bartomeu Garau al seu lloc de treball ni recórrer

la sentència sinó optar per la via de la indemnització. Cap regidor no s'hi oposà.

ÀS DE MANRESA AL GRUP POPULAR

En definitiva, un ple que no passarà a la història en no ser que aquesta trista decisió en matèria laboral o per la confirmació pública del pas del regidor Manresa a l'oposició. Aquest punt, tractat a l'apartat de precs i preguntes, va provocar una divertida polèmica entre els regidors Mòjer i Tomàs Garcies. En Mòjer, del PP, opinava que en Manresa no s'havia d'integrar al grup mixt sinó al grup popular, atès que el seu no era un cas de transfuguisme polític sinó de fusió de dos partits (AP i Democràcia Cristiana) per fer-ne un de nou (el Partit Popular). En Tomàs Garcies, a rel d'un altre canvi de grup protagonitzat per En Manresa, un regidor que canvia de grup ha de passar al grup mixt. En Mòjer insistí que el cas no era de canvi de grup sinó de fusió de partits. Val a dir que el regidor manresa no hi era present per motius de salut de tothom coneguts.

PRECS I PREGUNTES: FACTURES, 2 DE MAIG, SEMÀFORS, OBRES, PEIX I FLORETES

Seguiren diversos precs i preguntes, un de'n Miquel Clar demanant l'agilització del pagament de factures a persones i empreses, i un del Grup Popular relatiu al projecte del carrer 2 de maig que, per no afectar algunes instal·lacions hoteleres, ha sofert variacions. El Partit Popular també demanà una millor ordenació del trànsit a la Ronda, especialment a l'entreforc del camí de S'Estenyol, davant la benzineria, els diumenges horabaixa. Tomàs Garcies va prometre enviar-hi municipals i estudiar seriosament la instal·lació de semàfors. En Maties Garcies del PSM demanà l'atenció municipal a les obres d'apertura d'un vial començades a la carretera d'Algaida en sòl rústic i a un redol d'espesses «cases», el tema passà a comissió d'urbanisme. Seguiren preguntes del públic relatives a la peixateria i al futur «jardí» de la rotonda del camí de Porreres i així acabà una plenària tranquil·la, unànime i de tràmit, en no ser pels dos fets ressenyats a l'anterior paràgraf.

FUMMAJOR, à 1 de Abril de 1989, LANYODEPÁS

«EN EL DIA DE HOY, NI CAUTIVO NI DESARMADO, MAS EN FRANCA DESBANDADA
HASSIA EL EXILIO EL EKÉRSITO ENEMIGO, LA EKEKUTIVA FEDERAL DEL
CONSEKO NASSIONAL DE REDAKSIÓN DE SA MARE DE FUMMAJOR ANUNSA, EN
UN MES, LA RUTILANTE REAPARISSIÓ, DE PINTES I A L'AMPLE, DESTA KOYA
INOLVIDABLE DE LA RESISTENSIA LOCAL»

ARA COMENÇA ES TRUI !

Sit. EL REDACSIONARIO KENERAL EN FUNCIONES

Conferència de Vicenç Mª Rosselló i Verger

El reconegut geògraf Vicenç Mª Rosselló Verger, catedràtic de la Universitat de València, pronuncià la seva conferència «Llucmajor vist per un geògraf» el passat divendres dia 31 de Març. L'extensa cultura, els coneixements, i la capacitat expressiva del Dr. Rosselló Verger feren la seva disertació més digna d'un Pregó de Fires que no d'una conferència habitual.

El Dr. Rosselló Verger va ser presentat pel regidor de Cultura, Macià Garcies i pel geòleg llucmajorer Josep Sacarès, ambdós destaquen la figura científica, social i humana del conferenciant, el seu compromís amb el propi país i els seus lligams amb Llucmajor des del temps en què preparava la seva monumental tesi «Mallorca, el Sur y el Sudeste».

Universitaris alemanys de filologia catalana visiten Llucmajor

Una expedició de trenta universitaris alemanys realitzaren una visita cultural a Mallorca el passat mes de març, convidats per la Conselleria de Turisme del Govern Balear. Aquesta instància fou gestionada a través dels departaments de Llengua Catalana de les Universitats de Berlín i Frankfurt i així els estudiants alemanys, procedents de les Universitats de Munich, Berlín, Frankfurt, Bonn, Colònia, Konstanz i Hannover realitzaren diverses visites culturals a través dels municipis mallorquins de Campanet, Alcúdia, Escorca, Sineu, Inca, Manacor i Llucmajor.

Acompanyats pel director de l'Oficina Catalana a Frankfurt, Ferran Melià, els 30 expedicionaris vengue-

ren a Llucmajor el diumenge 12 de març i foren rebuts a l'Ajuntament on sostingueren un col·loqui amb el regidor Maties Garcies i Mateu Monserrat i alguns membres de la Junta directiva de l'Obra Cultural Balear i de la delegació de Llucmajor.

Amb un català correctíssim ens demanaren estranyats perquè les plaques dels carrers estaven unes en castellà i d'altres en català. S'estranyaren també que només fes un any que a l'Ajuntament es fes política lingüística.

També visitaren el Santuari de Cura, on dinaren i després en Biel Majoral els va parlar de Ramon Llull.

Comissió de Govern

Acords del 8-III-89

- Convenir amb el propietari de la finca de Galdent la cessió de part de la finca per tirar escombraries, pel plu mensual de 100.000 pessetes pagant els mesos que ja s'ha utilitzat.

- Concedir als propietaris del camí de sa Bassola, 1.034.796 ptes. per asfaltar el camí, que representa el 50% del que valdrà en total.

- Concedir una ajuda de 500.000 ptes. a la Federació Empresarial d'Hotelers de Mallorca pel programa «Un invierno en Mallorca».

- Donar de baixa la recaptació dels rebuts presentats pel negociat de «Rentas y Exacciones».

- Desestimar un recurs posat per la Sra. Rubí sobre liquidació quota de recepció de la Urbanització Badia Blava.

- Prorrogar el contracte subscrit en la Sr. Sallens Mas, per altres 6 mesos.

- Comprar una motoaixada per a la brigada laboral, per 161.280 ptes. i abonament de 24.199 ptes. per l'emprada.

- Aprovar una despesa de 4.423.428 pts. corresponents a la factura de «Roldan» per instal·lació de divers mobiliari col·locat a les noves oficines del carrer Constitució.

- Incoar expedient a un treballador de la brigada laboral, en nomenament d'Instructor i Secretari.

- Concedir gratificació de 40.000 ptes. a l'encarregat del Cementiri Municipal per treballs extres realitzats.

- Donar conformitat perquè tres noves famílies caucin alta en el Servei d'Ajuda a Domicili.

- Remoure, definitivament les obres següents: l'enllaç de les voravies entre son Reinés i Son Bieló, realitzades per B. Zanoguera Vidal i la remodelació de la Plaça «Navegació» de Badia Gran realitzades per Bartomeu Serra.

FESTES DE SANT CRISTÒFOL DE S'ARENAL 1989

Les bases que han de regir el concurs de cartells originals per a les festes patronals de Sant Cristòfol de s'Arenal són les següents:

- 1-El tema serà lliure, però sempre relacionat amb la festa patronal. Per aquest motiu en el cartell haurà de figurar la inscripció AJUNTAMENT DE LLUCMAJOR. FESTA PATRONAL DE SANT CRISTÒFOL S'ARENAL 1989. També hi haurà de figurar l'escut de la ciutat.
- 2-El format dels cartells no podrà superar els 50 x 65 cm.
- 3-La tècnica emprada serà de lliure elecció. Els colors a utilitzar no poden ser més de quatre.
- 4-La quantia del premi serà de 75.000 ptes.
- 5-El premi es podrà declarar desert.
- 6-L'entrega dels treballs es farà entre els dies 2 i 8 de maig, en hores d'oficina, a l'Ajuntament de Lluçmajor (Carrer Constitució, 6) o a l'oficina municipal de S'Arenal (Carrer Sant Cristòfol, 45).
- 7-Els cartells duran escrit darrera un lema. En un sobre a part i tancat hi haurà el nom i l'adreça dels concursants. Aquest sobre durà el mateix lema que el seu cartell.
- 8-L'Ajuntament de Lluçmajor nomenarà un jurat, la decisió del qual serà inapel·lable.
- 9-El resultat del concurs serà fet públic durant els 15 dies següents a la finalització del termini per a la recepció dels cartells.
- 10-L'obra premiada quedarà en propietat de l'Ajuntament per a la posterior publicació. Totes les obres presentades podran ser exposades públicament per part de l'Ajuntament durant els mesos de juny, juliol i agost. Passat aquest temps els autors de les obres no premiades podran recollir-les a les oficines municipals.

FIRA i X MOSTRA 1989

Les bases que han de regir el concurs de cartells originals per a les Fires i la X Mostra són les següents:

- 1-El tema serà lliure, però sempre relacionat amb les Fires. En el cartell haurà de figurar la inscripció FIRES DE LLUCMAJOR, X MOSTRA i DARRERA FIRA 15 D'OCTUBRE DE 1989. També hi haurà de figurar escrit AJUNTAMENT DE LLUCMAJOR i l'escut de la ciutat.
- 2-El format dels cartells no podrà superar els 50 x 65 cm.
- 3-La tècnica emprada serà de lliure elecció. Els colors a utilitzar no poden ser més de quatre.
- 4-La quantia del premi serà de 100.000 ptes.
- 5-El premi es podrà declarar desert.
- 6-L'entrega dels treballs es farà entre els dies 2 i 8 de maig, en hores d'oficina, a l'Ajuntament de Lluçmajor (Carrer Constitució, 6) o a l'oficina municipal de S'Arenal (Carrer Sant Cristòfol, 45).
- 7-Els cartells duran escrit darrera un lema. En un sobre a part i tancat hi haurà el nom i l'adreça dels concursants. Aquest sobre durà el mateix lema que el seu cartell.
- 8-L'Ajuntament de Lluçmajor nomenarà un jurat, la decisió del qual serà inapel·lable.
- 9-El resultat del concurs serà fet públic durant els 15 dies següents a la finalització del termini per a la recepció dels cartells.
- 10-L'obra premiada quedarà en propietat de l'Ajuntament per a la posterior publicació. Totes les obres presentades podran ser exposades públicament per part de l'Ajuntament durant els mesos de juny, juliol i agost. Passat aquest temps els autors de les obres no premiades podran recollir-les a les oficines municipals.

Els quintos del '66

A les llistes dels nascuts l'any 1945 i que l'any 1966 estaven empadronats a Lluçmajor, en figuren 83, segons consta a l'Ajuntament.

Tothom en tenia ganes i qualcú havia de donar la primera passa; i així se'n reuniren quatre un bon dia amb les llistes corresponents i posare fil a l'agulla a fi d'organitzar un dinar en el qual hi comparaguessin la major part possible d'interessats. En cercaren dins el poble, per S'Arenal i per Ciutat; en total aconseguiren reunir-se 53.

Al Club Náutic de S'Estanyol, el passat dia 18 de març feren un dinar de companyonia. S'hi va topar gent que feia molts d'anys que no es veia i va ser una alegria per a tots. En quedaren tan contents que ja quedaren d'acord per reunir-se cada any el dissabte del Ram.

Han volgut que quedàs constància escrita i gràfica i, perquè la foto no quedàs tan fada volgueren que hi sortís la madona que és la cuinera i aquestes dues al·lotetes

tan agudes, que són les que hi serveixen.

Molts d'anys a tots; Fins l'any que ve, si Déu vol!

G. Oliver

Presentació del llibre «Sa Marina, una realitat per conèixer»

El passat divendres dia 17 de març va tenir lloc a la sala d'actes de l'Ajuntament la presentació del llibre «Sa Marina, una realitat per conèixer», a càrrec del Professor de l'escola de Magisteria Jaume Oliver. El llibre recull conferències del biòleg Joan Mayol, l'arqueòleg Gabriel Pons, els geògrafs Pere Antoni Salvà i Nofre Rullan i el nostre company i professor de literatura Miquel Sbert, ha estat editat per l'Obra Cultural Balear i Lluçmajor i patrocinat per l'Ajuntament de Lluçmajor i per la Fundació Cultural Prefama.

Després de la visió de sa Marina que, a través de textos de l'historiador Terrassa, l'amo Antoni del Forn, l'arxiduc Lluís Salvador i Maria Antònia Salvà, ens oferí el professor Oliver; Celso Calviño, P. Bibiloni i R. Oliver projectaren els seus audiovisuals «Flora i fauna de Migjorn» i «Les barraques», de gran interès didàctic.

La nostra enhorabona als autors del llibre i aques- lles institucions que l'han fet possible, al presentador de la publicació i als autors dels audiovisuals.

Canvi de Delegat a «Sa Nostra»

El Delegat de la Caixa d'Estalvis de Balears «Sa Nostra», senyor Antoni Cantallops i Gual, després de desset anys de treballar a la nostra agència llucmajorera ens ha deixat. Ha anat a regentar l'Agència de Ciutat coneguda amb el nom de «blanquerna». El poder anar a una agència d'aquesta categoria suposa un reconeixement per part de la direcció de «Sa Nostra», de la bona labor realitzada a Lluçmajor.

La plaça que ha deixat vacant ha estat ocupada pel senyor Damià Roig i Salvà, llucmajorer també, el qual ja havia treballat a l'oficina local, però per raons de feina se'n va haver d'anar a Ciutat. Sempre ha estat en contacte amb la realitat quotidiana del nostre poble.

A ambdós els desitjam sort i encerts en la nova tasca que se'ls ha encomenat.

Declaració Institucional de l'Obra Cultural Balear

Autogovern ple, ara

Ja fa sis anys que entrà en vigor l'Estatut d'Autonomia per a les Illes Balears. Transcorregut el termini de cinc anys que preveu la Constitució, és arribat el moment d'ampliar les competències per assolir l'autogovern ple que ens situi al mateix nivell competencial que Catalunya, Andalusia o Galícia. Això significarà assumir competències tan importants com l'educació (som la única comunitat autònoma amb llengua pròpia que encara no té aquesta vital competència), els Mitjans de Comunicació i altres.

L'assumpció d'aquestes noves competències, contribuirà sense cap dubte al fet que les illes Balears deixin d'esser una «província»; serà una eina decisiva per aconseguir la necessària recuperació i normalització lingüística, cultural i nacional; i permetrà augmentar el protagonisme del nostre poble en l'àmbit de l'Estat Espanyol i de la Comunitat Europea.

La realitat del país no permet ajornar aquesta qüestió. L'ampliació de competències s'ha de fer ara mitjançant la via que la Constitució assenyalava com a ordinària: la REFORMA de l'ESTATUT (la tramitació de la qual ha iniciat el Parlament Balear).

Aquesta REFORMA ens permetrà assumir més aviat i amb més intensitat el nivell d'autogovern que necessitem. I la consecució d'un Estat d'Autonomia pactat amb l'Estat, no atorgat com el que tenim.

Aprofitant aquesta REFORMA, ens podrien modificar determinats aspectes organitzatius de l'Estatut que s'han manifestat aquests anys com a veritables traves al funcionament de les institucions de la nostra Comunitat Autònoma i que són conseqüència de la tendència uniformitzadora iniciada, a nivell estatal, amb els acords autonòmics de 1987 clixé amb el qual es va redactar l'Estatut que tenim i que ara s'ha de reformar.

L'Obra Cultural Balear demana a les institucions, les entitats i els ciutadans de les Illes Balears que donin suport de manera activa a la iniciativa del Parlament de les Illes Balears de reformar l'Estatut per ampliar les competències fins al màxim d'autogovern.

NOTA DE LA REDACCIÓ

Després de tancar l'edició del passat número de la nostra publicació es va celebrar l'homenatge a la Centenària Antònia Ballester, amb la presència de tot el poble en una missa a la Parròquia de Sant Miquel i un refresc ofert per l'Ajuntament als familiars. Obsequiaren l'homenatge, «la Caixa» amb una pensió vitalícia i «Sa Nostra» amb una pensió vitalícia i una palangana de plata.

III Congrés de la Unió de Pagesos

El sindicat progressista del camp mallorquí reuní un milenar de persones a Galdent

La Unió de Pagesos de Mallorca (U.P.M) ha celebrat aquests dies 1 i 2 d'Abril el seu tercer Congrés. En un moment difícil i crucial per a l'agricultura de Mallorca aquest sindicat ha donat, a les coves de Galdent, signes clars de força i maduresa, quan ja ha complert el seu dotzè aniversari. La discussió sobre la línia sindical a seguir, l'agroturisme, el cooperativisme, l'exigència

de la creació, per part del Govern, d'un «Banc de Terres» i la creació de la «Unió de Joves Pagesos» dins del sindicat, centraren els debats d'aquest III Congrés, que també elegí la nova Permanent (l'organisme director del sindicat) de la qual és membre el senador socialista Lluçmajorer Antoni Garcies.

RESSOLUCIONS DEL III CONGRÉS

Integren la permanent del sindicat pagès Joan Sastre de Sant Joan, Joana Tugores de Montuiri, Toni Ribes d'Alcúdia, Jaume Estrany de Manacor, Guillem Roser de Campos, Rafel Ramis de Sineu, Biel Mayol de Montuiri, Joan Bergas de Sineu i Antoni Garcies de Lluçmajor. El Congrés també elegí la comissió de conflictes formada per Francesc Garcies d'Algaida, Josep Estelrich de Vilafranca i Bartomeu Llite-

res d'Artà.

El Congrés també aprovà tres ponències de les cinc presentades: una sobre cooperativisme agrari, la de «Pagesos Joves», i una sobre el problema de l'aigua. La ponència sobre cooperativisme agrari reconeix que el model de cooperativisme que avui s'està impulsant a Mallorca és el que sempre ha defensat la U.P.M i insta les institucions a continuar la tasca començada.

S'ha ajornat fins una propera assemblea extraordinària l'aprovació dels nous estatuts i la de la ponèn-

cia sobre línia sindical.

UN ACTE IMPRESSIONANT

La generació que acudí a l'acte de clausura donava a les coves de Galdent un aspecte impressionant. D'entre els presents destacarem el Sr. Joan Verger, President del Consell Insular de Mallorca; Pere J. Morey, Conseller d'Agricultura; el batle de Lluçmajor, En Joan Montserrat; el regidor Macià Garcies; representants provincials del Ministeri d'Agricultura; el parlamentari Josep

SA FILOA

C/ MELIÀ, 3 LLUCMAJOR

L'estheticienne delegada per

Tokalon

estarà a la vostra
disposició del 17 al 21 d'abril

Tots els problemes sobre la vostra bellesa seran resolts per la Diplomada de TOKALON, ella vos aconsellarà i aplicarà el maquillatge més indicat a la vostra personalitat

SA PERXA, S.A.

**CARNISSERIA
FÀBRICA D'EMBOTITS**

SOBRASSADA, CAMAIOT,
BOTIFARRA, BOTIFARRONS,
SALSITXA FRESCA, PINXOS, etc.

Avd. Carles V, s/n - Lluçmajor (Tel. 66 20 64)
Avda. Mediterráneo, 28 - S'ESTANYOL

Moll, representant del PSOE; Sebastià Serra, del PSM; representants del PP; Ventura Rubí de la FAGB; membres de «Jóvenes Agricultores»; Demetri Peña de la PIMEM, Manolo Cámara del CC.OO., Josep Valero i Francisca Bosch del PCB-PCPE, i Mre Jesús Vinent de la Unió de Pagesos de Menorca, Antoni Llimona de la Unió de Pagesos de Catalunya i Joan Casajoana, membre de la permanent de COAC, la coordinadora estatal d'unions de pagesos.

En el seu parlament, el Conseller d'Agricultura del Govern Balear, va remarcar l'èxit de la convocatòria: «M'havien dit que Unió de Pagesos estava en decadència, m'agradaria que la gent que m'ho va dir fos avui aquí i veiés la capacitat de convocatòria d'un sindicat pagès». Seguidament P.J. Morey parlà dels grans canvis que du en política agrària l'entrada en el Mercat Comú i afirmà que això duia avantatges i inconvenients i que era hora d'aprendre a «convivre amb els inconvenients» i aprofitar-ne els avantatges.

Per la seva part, Mre Jesús Vinent, de la Unió de pagesos de Menorca també resaltà l'èxit de la trobada. «Som molts» digué i convé que avui que som molts aprofitem per prendre força per a seguir endavant, que de dies de ser tot sols també en queden molts».

LA NECESSITAT D'UN SINDICAT FORT

Després d'Antoni Llimona, que comença diguent que allà s'estaven fent Països Catalans en la pràctica i no només en teoria, parlà el representant de la COAC, Joan Casajoana. Casajoana afirmà que les Unions de Pagesos estaven construint a tot l'estat un model de sindicat pagès

unitari, democràtic, independent, progressista, nacional de la nacionalitat respectiva i coordinat a nivell d'estat. Afirmà que les unions de la COAC «tenim capacitat per elaborar propostes, fer alternatives, dialogar, negociar, concertar, representar els pagesos».

Casajoana opinà que si el govern actuava de manera prepotent amb els sindicats obrers, encara més prepotent era envers els sindicats pagesos. «El sindicalisme agrari avui és el pària de la democràcia», «no hi ha hagut eleccions sindicals», «ens han robat la transició política», «els únics sectors que no s'ha democratitzat són la Guàrdia Civil i els pagesos; això indigna!». «Volem tenir un paper en la societat democràtica» digué Casajoana. Aquestes privacions, segons el sindicalista, no eren fortuïtes, sinó planificades, pensades, «provocades pels que han governat i pels que encara governen avui dia», per tenir «sindicats domesticats, més grocs, menys crítics». Casajoana recordà que a Espanya, arran de les darreres mobilitzacions, hi ha més de 200 pagesos processats i que «s'han limitat els drets que tenim d'associació, d'expressió i de llibertat sindical».

El representant de la COAC feu seguidament una lectura molt crítica de les condicions de la integració de l'agricultura espanyola en el mercat mundial: «la política agrària comunitària provocarà greus afectes, un 50 % dels pagesos desapareixeran, un milió perdrà el seu lloc de treball. La reconversió industrial no haurà estat res devora la més sagrant reconversió agrària. Això ja ho han reconegut Boyer i Borrell».

Per fer front a aquest negre panorama, afirmà Casajoana, necessitem sindicats forts. A tota Europa els índexs d'afiliació són superiors al 70 %, aquí no arriben al 10 %. I anuncia noves mobilitzacions demanant una política de preus més justa. «No estem d'acord en la política de preus agraris». «De la CEE només ens han aplicat el que ens perjudica. Taxes i quotes s'han aplicat d'inmediat, però les ajudes i tot allò que ens podia aportar beneficis no s'ha aplicat». I després de denunciar la política fiscal «que ens vol transformar en empresaris, fent-nos cotitzar més del doble a la Seguretat Social», va concloure dient que «el sindicat és imprescindible perquè els pagesos puguem viure dignament del nostre treball a la terra».

Antoni Llompart

JAIME LLULL RODRIGUEZ

*INSTAL·LACIONSELECTRIQUES

Enllumenat
Instal·lacions d'energia solar
Muntatge de quadres elèctrics
Antenes TV

*INSTAL·LACIÓ DE COMPUTADORS

Canvis de tensió
Contractació de computadors

PRESSUPOST GRATUÏT

C/. Gómez Ulla, 45 - Tels. 66 17 92 - 24 22 86

Boutique

c. Impremta, n.º 1 (Pas d'en Quint)
Tel: (9 71) 72 40 98 - 07001 Palma de Mallorca

El regidor Miquel Manresa dimiteix de tots els seus càrrecs a l'Ajuntament

El regidor Miquel Manresa va presentar, el passat 22 de març, un escrit a l'alcaldia en el qual renunciava a tots els càrrecs i responsabilitats que venia ocupant, integrat en l'actual equip de govern municipal. Els motius d'aquesta decisió, segons l'escrit, són els del seu imminent ingrés en el grup popular.

Miquel Manresa, a les passades eleccions locals, era el cap de llista del P.D.P. i va ocupar l'únic escó aconseguit per aquest grup polític. A partir del retorn de Fraga i la reconversió d'Aliança Popular en el Partit Popular, els dirigents de la ja denominada Democràcia Cristiana decidiren la dissolució del seu partit i iniciaren l'ingrés de militants de la D.C. en el recent constituït P.P. Circumstància que també s'ha produït en el cas del regidor llucmajorer.

El Partit Popular -llavors amb les sigles d'A.P.- va aconseguir sis regidors i ara, amb la incorporació de Miquel Manresa, se situa en els set escons, com els obtinguts pel P.S.O.E. a les passades eleccions municipals. El regidor de la D.C., encara que va donar suport al candidat aliancista a la sessió d'investidura, posteriorment va acceptar l'oferta de Joan Monserrat i, al llarg d'un any i mig de gestió de l'actual Consistori, ha presidit la Comissió Municipal d'Agricultura, Indústria i Turisme.

L'ingrés de Miquel Manresa a les files del Partit Popular, com era d'esperar, es va confirmar el 22 de març, amb la presentació d'un escrit

en el qual comunicava al batle, Joan Monserrat, la dimissió de tots els càrrecs i responsabilitats en l'actual equip de govern municipal. Però aquesta decisió adoptada per Miquel Manresa no ha comptat amb el suport dels seus antics companys de candidatura, els quals possiblement es decantaven per l'abandonament

de l'escó pel regidor.

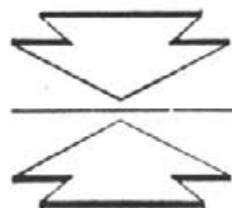
LA NOVA SITUACIÓ MUNICIPAL

La dimissió de Miquel Manresa, deguda al seu ingrés en el P.P., a més de propiciar una presumible reestructuració de les comissions municipals, ha provocat una nova situació de les forces polítiques amb representació en el Consistori. De moment, el pes de la gestió municipal segueix en mans dels set regidors socialistes amb la col·laboració de Maties Garcias (P.S.M. - E.N.), com a membre de la comissió de Govern i president de la d'Educació i Cultura.

Per altra banda, Miquel Clar, cap de llista d'Unió mallorquina en els passats comicis, va acceptar l'oferta de Joan Monserrat i, d'ençà de la constitució del present Consistori, ocupa la presidència de la comissió de Joventut i Esports i, fins al moment de tancar l'edició no ha manifestat cap intenció d'abandonar aquestes responsabilitats. Per cert, la seva gestió es caracteritza per importants encerts pel que es refereix a la part esportiva.

De totes maneres una possible moció de censura, malgrat la nova situació política i comptant també amb el suport del centrista Rabasco, si no vol estar condemnada al fracàs, necessita el suport del regidor d'U.M., Miquel Clar.

Francesc Verderra

**CENTRE
DE
RECONeixEMENT
MEDIC - PSICOLOGIC**

ANTONI ISERN OLIVER

LLUCMAJÓ.

Carrer Antoni Garcias, 1-a (damunt Ca's Notari)

**certificats
mèdics per a
permís de conduir i
llicència d'armes**

HORARI:
Dilluns i Dijous de 16,30 a 21 h.

Un atleta arenaler a la prova internacional París-Dakar

Tomeu Sbert

Un atleta de S'Arenal serà l'únic espanyol que correrà a peu la magna prova internacional París-Dakar, carrera considerada com una dura aventura i que tindrà lloc els darrers quinze dies d'aquest any i les dues setmanes primeres del 90. Es tracta d'Andreu Caballero de Segovia Sánchez, nascut a Petra, però amb 15 anys vivint a S'Arenal.

Aquest atleta ja va córrer la duríssima carrera a 1986, també ha participat en la Marathón «Illa de Cuba» i en la de «Ciutat de Nova York», entre altres proves de caràcter internacional. Està dins la categoria de veterans té 46 anys i correrà enrolat dins un equip francès, ja que Espanya no presenta cap equip de pedestris. Diàriament s'està preparant, «Al mateix temps que faig salut, me prepar per prendre la sortida devora la Torre Eiffel i travessar el Marroc, Argèlia, Mai, Gambia, Senegal, amb arribada a la ciutat de Dakar. Impressionant, la veritat».

Sort, Andreu, i a veure si deixes ben alt el pavelló arenaler, que en aquest cas és dir Mallorca, Espanya.

OBRES AL CARRER DOS DE MAIG

Continuen a intens ritme les obres de remodelació de Carrer «Dos de Maig», a càrrec de l'Ajuntament de Llucmajor i, que convertiran S'Arenal en una millor entrada per la part de la carretera de Cala Blava o Cap Blanc. Amples voravies, arbres, enllumenat adequat, jardins... per aconseguir un conjunt agradable i pràctic.

Pel que es refereix a les obres del nou Camp Municipal d'Esports, la cosa és diferent. L'explanació del terreny va començar el 1987, però la lentitud ha predominat en l'execució de les esmentades obres. Podem dir que el que són els vestuaris, estan ja pràcticament acabats i també el terreny del camp de futbol ja presenta un vistós aspecte, però de moment, no s'hi pot jugar encara. Ens digué, un regidor arenaler que el mes d'agost, s'estrenaran part de les instal·lacions.

RAMON AGUILÓ I JOAN VERGER

El Batle de Palma, Ramon Aguiló rebé a una representació de l'Associació de la Illa. edat, «S'Unió de S'Arenal» i una hora després va ser Joan Verger, President del C.I.M. que acollia en el seu despatx els representants arenalers. Els representants de S'Unió de S'Arenal, associació que té el local social a la cantonada Carrers J. Verdaguer - Diego Zaforteza Historiador, estaven encapçalats pel seu president A. Pello Pruenca i alguns directius. Les dues visites varen estar impregnades de companyonia i es varen efectuar sol·licituds d'ajuda. Dies abans, els representants de S'Arenal varen rendir visita al president del Govern Balear, G. Canyellas, el qual també s'ofereí a ajudar-los.

EDUCACIÓ SEXUAL

Al Col·legi Públic del C. de Sant Bartomeu, va tenir lloc la celebració d'una xerrada-col·loqui sobre la temàtica de la vida sexual, acte dedicat especialment a pares i educadors. Varen dissertar les dues components de l'equip psicopedagògic, Bel Ferrer i Maribel Pascual, juntament amb el metge J. Estrades, pertanyent al CIM.

DISTINCIÓ

Joana Gamundí de Riera, va ser distingida per l'Associació Espanyo-

la de la Lluita contra el Càncer. La llucmajorera, presidenta des de fa més de 20 anys de la junta local Llucmajor - S'Arenal, acudí a Madrid a rebre el reconeixement de mèrits que era presidit per la Reina Donya Sofia i per la Presidenta nacional, Comtessa d'Elda.

També rebé una altra distinció, una altra senyora mallorquina, Margalida Oleza de Coll.

TRUC

En el «Bar Jardí» es va procedir a una entrega de premis d'un campionat de truc. Amfitrions: V. Mateu i A. Rebassa. Foren guanyadors la parella formada per M. Ordinas - Joan V. López. 2on.: J. Pascual i A. Mas. 3r.: J. Ginard - V. Mateu. 4rt.: J. Dols - P. Vera. Es va fer entrega d'una placa a la parella Vicens-Calvo, que tengueren destacada actuació en el recent campionat de Mallorca.

TURISME

Les festes de Pasqua han estat bones perquè bastants hotels han obert les portes als clients, però menys que altres anys. No es presenta d'allò millor la temporada turística per aquest estiu imminent. L'ampliació de la platja, emperò, serà una passa molt important en la recerca d'aquesta millora d'imatge que S'Arenal ha perdut durant aquests darrers anys.

Tomàs Garcias: «Som partidari d'expropiar pous»

L'absoluta incompetència de l'entrevistador pel que fa a l'ús de la maquineta enregistradora féu que de l'original entrevista només en quedàs el fragment final que just su-aquí reproduïm. Sortosament, tecnologies tan obsoletes com el llapis i el paper em van permetre salvar unes notes que han fet possible l'article que l'acompanya, la salva i la substitueix.

Fet i fet, més que «interview», el que segueixen són unes llargues declaracions del regidor d'urbanisme; per a fer parlar En Tomàs Garcias d'aigua no varen ser necessàries gaires preguntes, i les poques que vaig fer varen desaparèixer durant algun error en la manipulació del *pause* del magnetòfon.

JO SOM PARTIDARI D'EXPROPIAR POUS

«Allò que jo pens, i és important que la gent ho sàpiga, és una opinió personal meua, és que dins el terme de Llucmajor hi ha bastants de pous particulars que es dediquen a vendre aigua amb una autorització que normalment sol ser de tres mil cinc-cents litres/hora. En treuen més, aquests camions que venen camionades n'han de treure més de precís, perquè amb tres mil cinc-cents litres/hora només podrien vendre dues camionades cada dia. Segurament dins molt poc temps ens veurem obligats a plantejar-nos amb aquest problema allò que en feim i jo som partidari d'expropiar pous. Expropiar pous no ja tan sols per l'aigua necessària, la que necessitam

en aquests moments, sinó en previsió de la que poguem necessitar i del grau de salinització que els pous puguin agafar. Quasi quasi m'atreviria a dir «expropiar per guardar-los», aquests pous.

CREC QUE DINS POCOS ANYS TENDREM PROBLEMES D'AIGUA

«Perquè jo personalment crec que dins pocs anys tendrem problemes d'aigua a Mallorca i allò que hem de cobrir

és la zona nostra. Nosaltres tenim molts de pous, a Llucmajor; tenim devers catorze o quinze pous que estan venent aigua, que en certa manera cobreixen un poc la demanda a uns preus desorbitats i després tenim una quantitat de pous grossa, en mans de particulars que normalment estan autoritzats a tres mil cinc-cents litres hora, i en treuen més, principalment aquests que en venen. I això ens ho hauré de plantejar dins un temps no molt curt. És un tema ja no pròpiament d'Ajuntament, és un tema ja de Comunitat però crec que els ajuntaments haurien de posar damunt la taula del tema perquè és molt important.

L'AIGUA ENS SURT CARÍSSIMA

«Això en quant a la zona costanera i a S'Arenal. Llucmajor; a Llucmajor tenim un cas molt específic, bastant rar: L'Ajuntament va fer un depòsit regulador per donar aigua a Llucmajor, sense tenir pou en propietat. Així, compram l'aigua a un senyor particular. La compram a baix, amb el manteniment a càrrec de l'Ajuntament, amb la qual cosa ens surt caríssima, l'aigua. Perquè te facis una idea pagam, a baix, dins el pou, a set pessetes el metre cúbic d'aigua; després l'hem de treure amb una impulsio cap el depòsit regulador de cinc o sis quilòmetres, amb un desnivell del dotze per cent. És una burrada allò on està, per això hi ha la pèrdua d'aigua a Llucmajor, que encara que la gent es pensi que és dins la xarxa, no ho és tant com en aquest procés d'impulsio des del pou fins al dipòsit.

Restaurante-Asador LLUCMAJOR

Avda. Carlos V
Esq. Carretera Campos
Teléfono 660489
LLUCMAJOR
(Mallorca)

PISCINA, TERRASSA I MENJADOR D'ESTIU

**Especialitat en carns al forn
i a la brasa**

**LOCAL PER A NOCES I
COMUNIONS**

TENIM UNA SÈRIE DE ZONES SENSE AIGUA

«Haurem de cercar pous propietat de l'Ajuntament o entrar dins la dinàmica de l'expropiació, almanco de l'aigua pel servei de la població de Llucmajor. Després tenim una altra sèrie de zones sense aigua: com puguin ser S'Estanyol, Son Reinés, que en aquests moments no tenen aigua canalitzada i s'abasteixen amb camions cisterna i també de pous d'aquests que hi ha per allà. Tenim la zona de Cala Pi, Vallgornera i Es Pas que tampoc no té aigua, bono, aquí no n'hi ha molts de pous: hi ha el pou de Capocorb que en aquests moments dóna aigua a un particular, el pou de Capocorb Vell, dels Munars, que dóna aigua a Cala Pi, però com una cosa particular. Hi ha un pou al Cap Blanc, que no s'utilitza, que és un dels pous que ha presentat l'urbanitzador de Capocorb com a dotació d'aigua d'aquella Pla Parcial. Això és en certa manera la història de l'aigua a Llucmajor.

EL GOVERN ES TORBA A FER UNA LLEI DE L'AIGUA

«És un tema que a mi em preocupa molt i crec que no queda d'altre sistema i crec que el Govern es torba a fer una llei d'aigua. Palma tots sabem els problemes que té amb l'aigua que la duen de termes diferents. És necessari, perquè Palma es podria trobar un moment que els pobles d'allà on surt l'aigua la necessitassin per a ells i s'aturàs. Crec que això no ha d'esser una cosa de municipis sinó que ha d'esser una cosa de comunitat i que l'aigua es pugui distribuir allà on hi ha la població, vengui del terme que vengui, donant servei a tothom. Però clar, això necessita un estudi i una llei de la comunitat, perquè des dels ajuntaments difícilment podem fer això.

TENIM LLOCS QUE PODRIEN DONAR AIGUA A PALMA

«Els ajuntaments poden beure la seva aigua, si és que tenen capacitat. Nosaltres en podríem tenir, crec, de capacitat, però hi ha ajuntaments que no. Fins i tot nosaltres tenim llocs que podrien donar aigua cap a Palma, no ho sé, ho hauríem d'estudiar. Crec que això necessita un estudi i crec que els ajuntaments s'haurien de reunir, almanco, i començar a estudiar això i plantejar-ho a la Comunitat.

A. Ll.

Aigo vos demanam senyor, aigo

*L'Ajuntament cerca més aigua per a un Llucmajor creixent.
Entra en funcionament el nou pou de Son Garcies.*

Quatre gotes és tota l'aigua que ha plogut enguany, això ha fet córrer per tota Mallorca la veu d'alarma davant els possibles problemes d'abastiment d'aigua de cara a aquest estiu.

En aquest context, és sabut de tots que la Marina de Llucmajor és la zona més àrida de Mallorca i que els darrers anys ha experimentat un important procés d'implantació urbanística. És important recordar que el 1975, essent batle Gabriel Ramon, l'Ajuntament va contreure amb els urbanitzadors de la costa el compromís d'assegurar el subministrament d'aigua a les urbanitzacions. El pou de Son Monjo s'ha mostrat impotent per a resoldre satisfactoriament aquest encàrrec, tot i fer feina vint-i-quatre hores cada dia i sofrir problemes constants de capacitat i pressió, per no parlar del perill d'una avaria que deixaria la costa sense aigua passades les vint-i-quatre hores de reserva de cabdal. Per això l'Ajuntament posarà en servei enguany el nou pou de Son Garcies, mentre projecta noves perforacions i arbitra dures tarifes d'aigua.

UN NOU POU A SON GARCIES

La zona costera de Llucmajor no pateix, de moment, segons el regidor responsable d'urbanisme, En Tomàs Garcias, manca d'aigua i no són previsible restriccions de cara a aquest estiu.

El pou de Son Monjo, que abasteix avui S'Arenal amb un cabal de 250.000 litres/hora és, però, insuficient els mesos de l'estiu, per aquest motiu la seva aigua es mescla al quinze per cent amb l'aigua més salinitzada d'un pou privat a Son Verí. L'any passat el pou de Son Monjo subministrà aigua du-

rant dos mesos al 100% de la seva capacitat la qual cosa, a més d'incrementar el perill de salinització, causà alguns problemes en el subministrament de les urbanitzacions del litoral.

Per tal d'ajudar el Pou de Son Monjo i evitar possibles problemes, enguany entra en funcionament el pou de Son Garcies que pot aportar a l'àrea de S'Arenal un cabal de 75.000 litres/hora. També, i en previsió de futurs problemes ocasionats pel creixement de la població a les urbanitzacions del litoral llucmajorer, l'Ajuntament projecta en els propers anys noves perforacions i com a mesura preventiva l'Ajuntament cerca reduir el consum privat abusi d'aigua; així ha aprovat unes noves tarifes que penalitzen les xifres més altes de consum que corresponen, segons el responsable d'urbanisme, a vivendes de les urbanitzacions que utilitzen aigua potable per a regar plantes i jardins.

EXPROPIAR POUS

El regidor d'urbanisme també mostrà la seva preocupació per l'elevat nombre de pous particulars del terme de Llucmajor que extreuen molta més aigua de la que tenen autoritzada, amb el greuge comparatiu que això suposa envers aquells que compleixen la llei i, sobretot, per l'increment del perill de salinització i exhauriment dels recursos hídrics que aquestes pràctiques suposen. Per això i davant l'existència d'una oferta «negra» d'aigua, que cobreix la demanda a uns preus exorbitats, En Tomàs Garcies plantejà la possibilitat d'expropiar aquests pous que incompleixen la normativa vigent.

Antoni Llompart

Aportacions científiques sobre la marina de Llucmajor

Maties Garcias Salvà

Per a l'observador atent, el terme de Llucmajor és un mosaic variat de paisatges i contrades. No hi ha dubte, però, que la marina és la part més característica i extensa del nostre poble. La marina de Llucmajor, tot i les dificultats que n'han caracteritzat la vida -improductivitat, aridesa, latifundisme, pirateria...-, ha estat sempre un paisatge humanitzat. Ens ho recorden les deixadelles prehistòriques i etnològiques i la memòria col·lectiva de generacions de llucmajorers marinencs; també, els testimonis històrics, científics, literaris i descriptius que se n'han deixat al llarg de la història fins a l'actualitat.

Els temps d'ara, amb un fort predomini dels valors econòmics i amb transformacions ràpides i agressives, també hi han entrat amb força. La nova transformació iniciada amb el creixement turístic tendeix a convertir-la en una àrea de segones residències i complexos turístics. Davant aquesta realitat, les generacions presents tenim el repte de fixar els límits adequats al desenvolupament urbanístic i marcar l'orientació adequada per al benefici de tota la societat.

Aquest repte -reflex i concreció locals d'un debat d'escala planetària- no es pot superar sense conèixer i analitzar amb precisió científica, varietat de disciplines i multiplicitat de punts de vista la realitat en què vivim. Com deia J. Monnet, ideòleg de l'europeisme, «s'ha d'educar per a poder jutjar, educar per a saber escollir, educar per a saber actuar».

En aquest sentit, darrerament, a Llucmajor hi ha hagut aportacions interessants. En primer lloc cal citar la publicació com a llibre d'un conjunt de conferències aplegades sota el títol de «Sa Marina, una realitat per conèixer». Es tracta d'un recull de textos multidisciplinaris editat per l'Obra Cultural i que ha comptat amb l'ajuda de la Fundació Prefama i de l'Ajuntament. La pròxima aparició del primer número dels «Quaderns didàctics» que edita l'Ajuntament, dedicat a presentar un itinerari per la marina de la mà de la poesia de Maria A. Salvà, també

podrà ser útil per a aquest objectiu de coneixement i anàlisi de la realitat local, especialment entre els alumnes de l'EGB.

Per últim cal citar la presència del professor Vicenç Maria Rosselló i Verger, un dels geògrafs mallorquins més destacats i catedràtic de la Universitat de València, el qual ha accedit a reflexionar públicament sobre el territori i la societat de Llucmajor.

A la seva cinquantena llarga d'anys, el Dr. Rosselló i Verger presenta un currículum ric en obra publicada. Aquests estudis s'han centrat, sobretot, en temes mallorquins i valencians. En la seva llarga llista de treballs destaquen títols com **Mallorca, el sur y sureste** (1964), obra cabdal sobre la geomorfologia, el paisatge, el clima, la vegetació, la fauna i l'activitat socio-econòmica d'uns pobles costaners que comen-

çaven a conèixer el turisme. També en relació a Mallorca ha publicat articles i treballs a revistes especialitzades i, a la Col·lecció Popular Barcino, ha tret a llum, el tom divulgatiu **Les Illes Balears**. La seva vinculació amb les Universitats de València i la de Múrcia ha fet que publicàs **El litoral valencià, La Banca al País Valencià, Evolución urbana de la ciudad de Múrcia i Múrcia, un reialme català frustrat?**

La personalitat científica de Rosselló i Verger es completa amb una innegable vocació de servei nacional. Així ho ha manifestat quan ha criticat amb contundència la desafortunada celebració del 750è aniversari de la presa de València per Jaume I: «desconfii de les institucions, desconfii de les autoritats, en malícia de la incultura militant tan respectada pels nostres dirigents» («El Temps», n° 225, octubre de 1988). El mateix compromís intel·lectual i nacional és present en el pròleg de l'Atlas de les Illes Balears (1979) on destaca que «l'acurada transcripció dels topònims és d'un interès excepcional per a l'anhelada normalització del país balearic». De la mateixa manera, el seu pròleg al volum cinquè de la **Història de Llucmajor de Font Obrador** (1986), en tractar de les repercussions de la Nova Planta, relaciona clarament els fets històrics amb la situació present: «El 1876 es promulga la Reial Cèdula que ordenava la redacció en castellà de la documentació oficial. L'Ajuntament de Llucmajor l'executarà el dia de cap d'any de 1770. La mateixa disposició imposava el castellà a les escoles, és a dir, marcava la maleïda frontera de la diglòssia que dos segles després som ben lluny d'haver salvat (...) Portam dos segles de resistència o d'agonia. Vosaltres, cars lectors, decidireu a la llum dels volums d'aquesta Història».

Extrapolant les paraules finals del pròleg, a la llum de les ensenyances d'homes i estudis com els citats, ara, com a mallorquins, també hem de decidir quina resistència o quina agonía volem per a les terres de la marina i de tot Mallorca.

Sempre és millor convèncer que manar, senyor Batle

El passat denou de gener, l'il·lustríssim Sr. D. Miquel Suau Rosselló, Magistrat de Treball número 1 de Balçars, dicta la següent sentència en relació sobre qui era el responsable de mantenir la feina del treballador Bartomeu Garau i Mestre; si el Sr. D. Jaume Fullana Cardell (antic recaptador), la Comunitat Autònoma de les Illes Balears o l'Ajuntament de Llucmajor.

Aquesta sentència diu:

«Estimando la excepción de falta de legitimación pasiva alegada por D. Jaime Fullana Cardell y la Comunidad Autónoma de las Illes Balears y estimando la demanda de despido formulada por Don Bartolomé Garau Mestre contra el Ayuntamiento de Llucmajor debo declarar y declaro nulo dicho despido condenando al referido demandado a readmitirle en su puesto de trabajo en las condiciones anteriores de despido y a abonarle los salarios devengados entre la fecha del mismo y dicha readmisión, si bien limitados en principio a los devengados en el mes de julio de 1988 y que se cifran en 73.200 ptas., absolviendo libremente a los demás demandados.

Así por esta mi sentencia, definitivamente juzgando, pronuncio, mando y firmo».

Malgrat aquest fall condemnatori per a l'Ajuntament, i el cap de l'Ajuntament és vostè, Sr. Batle, es negà a acceptar durant tot el temps que treballà per al Sr. Jaume Fullana i els mesos que hi va fer a l'Ajuntament, mostra sobradament la seva capacitat, seriositat i rendiment en la tasca on estava assignat (recaptació).

Les raons per les quals heu després aquest obrer no les sabem, legals segons la sentència, no n'hi ha. Creieu que aquest treballador no era de la seva competència i la sentència vos ha disgustat? Moralment, no us veieu obligats a donar-li feina? Un Ajuntament com el que vostè presideix, que des d'un principi s'ha caracteritzat per contractes fets a dit, no seria el més adequat per esgrimir aquests arguments.

L'Amo de So n'Amoixa

El treballador esmentat en vistes que no es normalitzava la seva situació laboral, dins de l'Ajuntament, i a causa que cap de les persones o entitats possiblement responsables d'aquest estat de coses, assumeixen llur responsabilitat, es va veure obligat a acudir a magistratura de Treball per tal de defensar els drets que se li negaven.

La sentència fou condemnatòria per a l'Ajuntament. Es poden fer tres coses:

1. Readmetre'l. Segons sembla a l'Ajuntament li manquen treballadors. S'han de convocar places d'administratius. Després de les darreres oposicions n'ha quedat una de vacant.

2. Recórrer la sentència o...

3. Convertir-se en jutge i botxí.

I... desoïnt les ordres del Magistrat, no readmetre'l, la qual cosa costarà als contribuents, segons la nova sentència del magistrat, prop

de dos milions de pessetes.

Sentència, Fonament i Decret:

«Que el no haber procedido a la readmisión del actor en su puesto de trabajo no está en el supuesto previsto en los artículos 203 y siguientes de la Ley de Procedimiento Laboral vigente, debiéndose sustituir la no readmisión por una indemnización de 1.765.950 ptas. a tenor del art. 211 de dicha Ley, declarándose extinguida la relación laboral con efectos, desde el día de hoy, así como el abono de los salarios de tramitación, dejados de percibir desde la fecha del despido que asciende a la suma de 156.160 ptas. habida cuenta de lo dispuesto en la sentencia que se ejecuta cuyos términos no es posible sustituir ahora, y sin que por ello proceda mención alguna de los codemandados absueltos por aquella.

RESUELVE: Que debía declarar y declaraba extinguida la relación laboral que unía a D. Bartolomé Garau Mestre con el Ayuntamiento de Llucmajor con efectos desde el día de hoy, sustituyéndole la obligación de readmitir por una indemnización de 1.765.950 pts. condenándose al demandado al abono de la citada indemnización, así como a los salarios de tramitación que ascienden a la suma de 156.160 pesetas».

És segur que ben prest entrarà a treballar a l'Ajuntament, per oposició o per designació, alguna persona que ja ens aniria bé que fos tan eficient com la que vostè ha despedit.

Actuacions com aquesta només tenen explicacions dient com deia el Sr. Boyer: «Me lo pide el cuerpo!» Però governar a impuls dels instints i no de la raó és la millor manera d'actuar d'acord amb la línia que en ocasió de moderador a una Taula Rodona al Casino «La Vila», vostè va exposar dient que en els càrrecs que havia tengut, sempre havia estat partidari de convèncer i no de manar.

Sr. Batle, si hi és a temps, rectifiqui, que rectificar és de savis, i amb decisions com aquesta es mana molt, però es convenç poc.

Crítica de la crítica

Hi ha de tot en el món: cantants, cendrers, faroles, aigua oxigenada, el Kremlin, Disneylàndia, mecànics, «El Pájaro Loco», banquers, fusters, ceners (es passegen per damunt l'acera), foravilers,... i crítics.

Si ho anam a mirar ben bé, un banquer serveix per comptar doblers, una farola per fer llum, una mata per pegar un pinyol, un foraviler per guardar porcs, inclús els motoristes serveixen per donar feina als metges, però,... i per què serveixen els crítics?

Bona pregunta! Per què serveixen els crítics? (Repetició).

Qualque espabilat diria «per criticar». Davant aquesta resposta feim la següent pregunta: Per què serveix criticar?

Doncs, amics nostres, criticar serveix per moltes coses.

Si per exemple passam pel carrer i veim una cosa que no ens agrada, no duim altra idea que criticar-la, sense pensar si allò és bo o dolent pels altres o només és que ens fa nosa a nosaltres.

Hem pensat alguna vegada qui som nosaltres per criticar? Segurament qui s'ho ha demanat, opta per no criticar, malgrat sempre hi hagi

excepcions.

Teòricament una bona crítica ha de ser constructiva, és a dir, al criticar una cosa, al mateix temps, hem de proposar una nova versió de la mateixa, corregida i millorada, sinó, el que feim és destruir una cosa sense tenir el perquè; això és una crítica destructiva. No vos estam dient que no hem de criticar (de fet ara ho estam fent), el que sí feim és convidar-vos a que abans de criticar una cosa penseu si val la pena de fer-ho.

Podem dir que ho és, clar que sí, però és una crítica coixa, vulgar, repel·lent, feresta, endimoniada, heretge, estrambòtica,... ens aturam, ja que podríem escriure un munt de folis per expressar els nostres sentiments envers la crítica destructiva.

Si nosaltres ens aturàssim aquí, hauríem fet una crítica destructiva, però com que no hi creim, seguim allà on molta gent s'atura per por, per falta d'intel·ligència o per falta de ganes, ja que és més divertit i fàcil criticar i criticar sense donar una solució més o manco raonable que donar-la.

Fins ara el que hem fet és criticar als crítics, però, val la pena criticar-los.

No, creim que no, no mereixem (nosaltres també ens hi incluïm) que ens aixequin de terra però com que algú ha de realitzar aquesta penosa tasca, nosaltres ens hem carregat a les espatlles aquest pes amb totes les responsabilitats corresponents, i ho hem fet de manera conscient (pobres al·lòs).

Per acabar una pregunta: **ÉS O NO AQUESTA CRÍTICA UNA CRÍTICA?** Podeu enviar la vostra opinió, juntament amb quatre rodes de cotxe (si pot ser amb llantes d'alumini), a l'apartat PM-6324665910-AX, i participareu al sorteig d'un viatge a Biafra per 2475/2475 persones.

NOTA 1: Si teniu qualque cosa que dir sobre aquest tema, ja que creim que el que hem dit és discutible i criticable, ens agradaria que en parlàssim. Ara bé, el que no volem és que sigui tema per a xafardejar: «mira el que han dit aquells». Mostreu la cara i digau el que trobau.

NOTA 2: No vos canseu comptant, hem escrit 27 vegades la paraula criticar i derivats.

d4m14 full4n4 1 buj0s4
&
j4um3 s4lv4 1 l4r4

La Palmera
es fasser

Historiador Terrasa, 37
Teléfono 66 04 69
LLUCMAJOR (Mallorca)

FOTO ESTUDI
REPORTATGES
FOTOGRAFIA INDUSTRIAL
I PUBLICITARIA
C/. d'Es Vall, 21 - Tel. 66 00 29

CENTRE ÒPTIC
EXPOLENT

LENTS DE CONTACTE
CONTROL VISIÓ

M. Paloma Garí
Optica Optometrista
Contactòloga

C/. Berga, 26 - Tel. 26 33 74 S'ARENAL

DOLÇ I SALAT

FRUITS SECS
CONGELATS
POLLASTRES A L'AST

Plaça d'Espanya, 8 - Tel. 66 24 06 - LLUCMAJOR

CARTES

Darreres puntualitzacions an es Falcó de Sa Penya

Ho dic de veres. De debò. Aquí s'acaba la història. No vull fer-ne un combat i esperar cada mes que la diu i qui l'enforta, qui acaba es primer o es darrer. Ni intent estirar s'atenció sobre temes que puguen desbaratar es més actuals. Això no. Primer és lo primer...???

Primer aclariment. Ni tenc es nas embromat ni tenc sa pigota borda. Jo no m'he estrenat amb tu, ja he dit sa meva altres pics i no te n'has enterat. Cerca i me trobaràs en es números d'enrera.

Segona. Aquesta secció ha estat crítica amb es comportaments dels Ajuntaments passats amb una gran diferència, que per una lletra que dedicares abans, ara hi poses tot s'abecedari. Per cada vers d'abans, ara els dediques sa «Primavera i Flor de la Literatura Hispànica» (són quatre toms). Que si amollaves qualche xisclet, qualche pedrada... ara, això d'ara és artilleria pesada. Ni els T-34/85 russos arriaven aquestes envestides que tu fots! L'objectiu?

I anam an es punt tercer. Que treguis ets evangelis i els utilitzis an es teu gust no m'agrada, això si que no ho trob just. Te recordaré que Jesús també va dir «Ditxosos els que sembrau pau». I tu la sembras? I Mateu 12-34 escriu «que de lo que vessa el cor en parla sa boca». Què te vessa a tu a cada punt i apart? No importa esser massa llest per veure-ho, per adonar-se'n.

Quart punt. Es meu objectiu no va esser MAI parlar de cap partit. Es TEU va esser llegir-ho tot cap en aquest sentit. Quina quimera, ocellet, quina quimera que duus!

Això deia no fa gaire, un senyor amb un turbant: Conservau dins es vostres pits s'odi i mirau en ràbia es vostres enemics. Molt gruixat. No et desig que sigui es teu cas. Per acabar te diré que mesurar s'altura a que volen ses persones és molt difícil, per tant, si som ocellat de vols baixos no ho saps tu ni ningú. L'any 1927 un jove americà, amb un avió monoplaça atravessà ell tot sol l'Atlàntic de Nova York a París sense aturar-se. Havia moments que, tant baix volava, l'aigua de l'Oceà l'esquitxava, pero ell va arribar.

No jutgis tan aviat, que així tu seràs jutjat.

I aquí s'acaba s'història que un dia vaig començar solament per desitjar que fossis més variat. Més cristià, més humà.

Adéu... això vol dir que me'n vaig, no ses lletres (sigles) d'un partit.

Una Llumajorera M.D.

Vaig tenir vomitera, senyors Regidors

Vomitera, ganes de cridar, impotència, ràbia continguda és el que vaig sentir en el Ple Municipal Ordinari de 27/3/89 quan vaig sentir el regidor -mal anomenat socialista-defensar l'acomiadament denigrant d'un treballador. Senyors regidors, jo els acús a tots vostès de ser còmplices amb nocturnitat i alevosia de llevar el treball a un home. Per ventura vostès creuen que la seva filosofia lliberal vos dona més força moral i ètica per actuar així? Per ventura creuen vostès que els doblers ho poden tot? SI, CREC QUE SI HO CREUEN.

Feia mesos que no anava a un ple. Analitzant les seves actuacions des que entraren a l'Ajuntament per vot popular i des d'una òptica d'esquerres no puc ser indulgent -POLÍTICAMENT PARLANT- amb

vostès. Sempre se diu que en entrar de regidor és per fer una bona labor administrativa. NO SENYORS, és per a una bona labor política. Cada regidor porta la veu política de la classe a la que pertany. Com pot un dir-se socialista i fer una política laboral pitjor que en temps del franquisme? Com pot un dir-se socialista i progressista i formar part d'un govern municipal que permet la destrucció ecològica i per tant econòmica del nostre terme? Com pot un dir-se socialista i solidari amb els treballadors quan se cobren dos sous que junts són 6 o 7 vegades el jornal mínim interprofessional? Com pot un dir-se socialista i permetre sense obrir la boca que es facin IMPUNEMENT injustícies laborals que corresponen més a càbales emotives que a realitats econòmiques que endemés costen 1.700.000 pessetes a l'erari públic?

Senyors regidors: Amagau baix les robes del pragmatisme i bona governabilitat tots els vostres instints de classe benestant. Les vostres actuacions públiques defensen els interessos dels capitalistes; dels especuladors, dels insolidaris, dels camuflats; dels arribistes, dels enxufars, dels posseïdors de la propietat privada.

El socialisme és la filosofia científica per evitar l'explotació de l'home per l'home. Amb les seves actuacions, passadissos, enredades, pactes, vostès tiren palla sobre aquesta filosofia; vostès són uns MERCADERS DE LA POLÍTICA.

Des de la meua humilitat electoral, però des de la grandesa de l'opció política que defens i defensaré mentres visca, vos dic: VAIG TENIR VOMITERA, SENYORS REGIDORS.

Manuel Garcia Moreno
Responsable polític P.C.B.-P.C.P.E.
Llumajor

TALLER AUTORITZAT

ANTONI ROSSELLO RAMIS

Carrer Navarra, 4-6 - Tel. 66 09 28

RESTAURANT

GRAN VIA

NOCES - BANQUETS - COMUNIONS
I BATEIGS

Informació: Tel. 66 03 17 - LLUCMAJOR

XERRADES DE CAFÈ

És xutant que fan es gols

Es va morir en «Pitjapaia».

-Es menescal?

-Sí, es mateix, encara que en Joan Tomás «Pitjapaia» era més conegut p'ets homes de sa seva edat, com a futbolista que com a menescal.

-Era bon futbolista?

-De lo millor que ha tengut Llucmajor en tota sa seva història.

-Amb quin equip jugava?

-Va començar jugant amb sos primers equips de futbol que tengué es poble, però aviat va jugar amb l'«Alfonso XIII» que era lo que és ara el «Reial Mallorca».

-Que jugava, de davanter?

-Sí, de davanter centre, i a manca de condicions físiques, tenia un domini de sa pilota, extraordinari, i xutava i feia molts de gols, de totes es maneres, amb sos peus i amb so cap, i fins i tot amb sos colzos.

-Però així és falta...!

-Si ets àrbitres el veien... Era una expècie d'Hugo Sánchez.

-Sempre va jugar a Mallorca?

-No, també el fitxà el Saragossa quan estudiava de menescal.

-I va destacar amb aquest equip?

-Ves, i molt, però el va perjudicar sa manca d'interès que tenia cap an ets entrenaments de preparació física. Diuen que cap entrenador no va ser capaç de fer-li córrer dues voltes en es camp.

-Sembla que havia d'estar en inferioritat davant es contraris.

-Però era molt hàbil per esquivar-los.

-M'hagués agradat veure'l.

-T'assegur que era un espectacle, es seu entrenament només era xutar a porta. Era capaç d'estar hores fent pràctiques de tir, de totes ses maneres, amb s'únic objectiu de posar sa pilota dins sa porteria, allà on ell volia.

-Ara ho entenc. I pens que es davanter d'es nostre «Espanya» no les deuen fer molt, aquestes pràctiques.

-Sembla que no, però abans sí.

-Ara corren molt, però no tiren ni per casualitat.

-Abans, també teníem en «Pastoret» que jugava d'extrem esquerre i de fora de s'àrea marcava gols extraordinaris, amb una tal potència que es porter no s'adonava fins que sa pilota era dins sa xerxa.

-I jo que me pensava que en Monserrat seria una espècie de «Pastoret», perquè tenia un xut fabulós.

-Tenia... però l'ha perdut, perquè ara no tira a porta ni amb so permís d'es Batle.

Un que escoltava.

AJUNTAMENT DE LLUCMAJOR. SERVEI MUNICIPAL D'AIGÜES

* Abonau-vos-hi. Utilitzau les instal·lacions del Servei Municipal d'Aigües. Estan a la vostra disposició

* Clorau l'aigua de la vostra cisterna, sobretot si teniu una activitat o negoci cara al públic.

* Anul·lau la vostra fossa sèptica o pou negre. Si conectau a la xarxa de clavegueres evitau la contaminació del subsòl i problemes amb tercers.

Gràcies per la vostra col·laboració

El joc del gavet

NOMBRE DE JUGADORS.- A partir de dos, tots els que vulguin. Per tal de donar agilitat al joc, aconsellam però no esser més de sis. Si tanta gent sou, sempre podeu fer dues o més taules de joc.

NORMATIVA DEL JOC.- Tots els jugadors tiren el dau i el qui treu la puntuació més alta és el que comença el joc. Heu de tenir en compte que s'han de complir les condicions de la casella on caiga la fitxa, aquestes condicions les trobareu a la llista que adjuntam.

AVÍS IMPORTANT.- Abans de començar el joc s'ha de decidir democràticament i segons els principis de cada jugador si el guanyador ha d'esser el primer en arribar al gavet o bé ha d'esser el darrer en fer-ho.

Amb la seguretat de passar una estona divertida ja podeu començar l'emocionant JOC del GAVET.

CONDICIONS DEL JOC.- Per fer el joc divertit, s'han de complir les condicions de la casella que a continuació senyalam.

1.- Heu començat molt magre. El Batle vos dona el seu suport polític el qual vos fa avançar fins a la casella 2. Ja li podeu agrair aquesta magnificència: moltes de gràcies Senyor Batle.

3.- Menció Honorífica. El regidor del PP vos deixa fer el «saque» d'honor del C.D. Espanya. Anau a la casella 4.

5.- Heu caigut a la Llocada Venturera. Podeu avançar fins a l'altra llocada i tornar tirar. Heu de dir però «de Llocada Venturera a Locada Venturera i tir perquè tenc tirera».

6.- Duis una camionada d'aigua al P.P.; anau fins a la casella 11. L'aigua no és per mesclar amb el vi.

7.- Estau un pic sense tirar per fer companyia a en Manresa, ara que s'ha fet del PP.

8.- Un pic sense tirar. És temps de recaptació. Hi ha molta cua.

9.- S'Embranzida del PC. vos duu fins a la casella 10. No teniu dret a tornar tirar.

12.- Mala sort. Retrocediu una casella.

13.- Heu de pagar la contribució: retrocediu a la casella 8.

14.- Anau a pintar al «París Alegre», el Senyor Rabasco vos dona l'entrada i avançau fins a la casella 19.

16.- Heu fet un curset de golf organitzat per la regidoria d'esports. Estau en condicions d'anar a jugar a so n'Antelm. Avançau fins a la casella 22.

17.- Heu guanyat la subhasta per arreglar el carrer del 2 de Maig. Anau a començar la feina a la casella 23.

24.- Recitau uns versos de M. Antònia Salvà. Si els versos recitats són de «La llocada venturera» avançau fins a la propera llocada. En cas de no saber-ne cap, estau un pic sense tirar.

28.- Aquest regidor vos regala una entrada per s'Aquacity. Anau-hi a prendre un refresc i avançau fins a la casella 33.

29.- Voleu venir a vendre fira. El regidor encarregat vos dona la casella 32.

30.- Aquest és el Regidor encarregat de la participació ciutadana. Tiren tots els jugadors i el qui treu puntuació més alta agafa el torn.

34.- El regidor d'urbanisme vos notifica que la vostra jugada ha estat declarada d'interés Social. Això vos fa avançar 10 caselles i anar a la 44.

38.- L'Ajuntament de Lluçmajor, reunit en sessió plenària i a proposta del PP, acordà: Fer dir una Missa a la memòria del Batle Mut. Anau a parlar amb el Rector a veure si ho troba bé.

39.- El regidor de cultura ha votat en contra del projecte d'urbanització. Retrocediu fins a la 34 a veure si el regidor d'urbanisme ho pot arreglar.

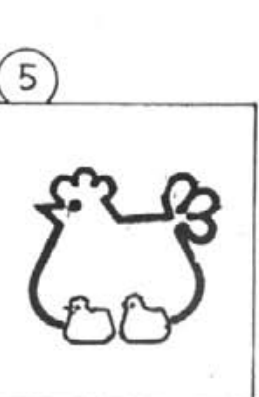
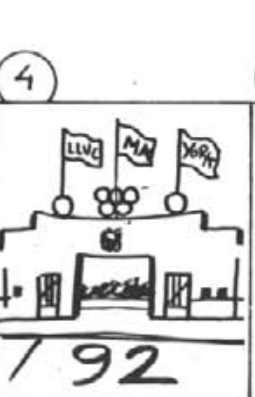
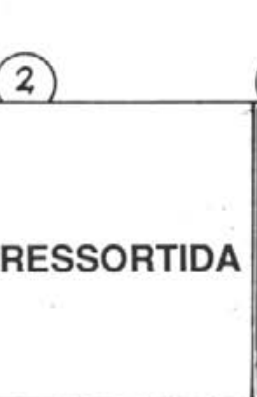
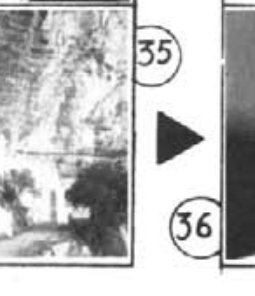
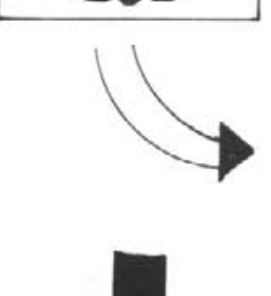
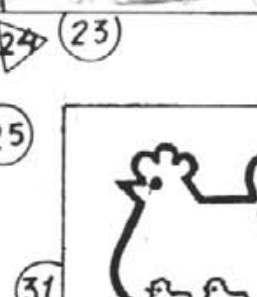
40.- El falcó vos ha posat l'ull damunt i vos ha penjat a Sa Penya. Retrocediu fins a 35 i estau un pic sense tirar.

42.- Heu guanyat la Regata «d'es Cul Nàutic de S'Uri-nal» i anau a recollir el premi a la casella 44.

43.- Tornau a la casella de sortida.

CENTRE DE PREPARACIÓ MATERNAL ATÈS PER COMARES

Carrer Rigo, 73 - LLUCMAJOR
Tel. 66 24 90 (Dímarts i Dijous horabaixa)
Tel. 66 17 98 (particular)

19

18

17

16

15

40

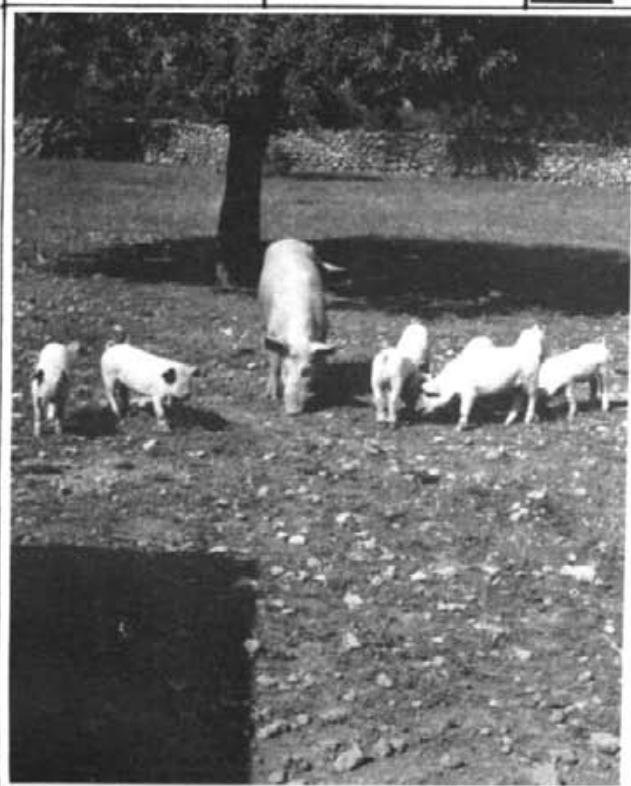
41

42

14

43

44

12

45

13

11

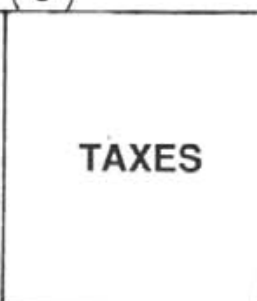
10

6

7

8

9

Tempus fugit

Curs 1961 - 1962

En aquest any, Don Andreu Martín donà per primera vegada matemàtiques, ja que abans, sols havia donat ciències naturals. Seguiren com a professors el P. Antoni Fiol de religió, el P. Bestard de Literatura, el P.R. Ginard de Geografia, Dn. Joan Calafat de dibuix i el Sr. Masegosa de Formació de Espiritu Nacional i Educació Física. A segon curs, estrenaren altres tres professors com eren Dn. Francesc Romaguera Pvre. a Lengua Española el P. Canora de Geografia i el Sr. Martorell de F.E.N. i E.F.. A tercer, també conegueren el P. Cloquell de llatí i francès el P. Garí de Lengua Española, Dn. Bernat Garcies de Ciències Naturals i Física i Química i de F.E.N. i E.F. el Sr. Manzano.

Del llibre d'actes de primer curs, el primer en sortir és en Bartomeu Amengual Garcias, que actualment té el Bar San Francisco de Lluçmajor. En Miquel Cardell Tomàs és Guàrdia Civil, en Jaume Clar Vaquer fa d'electricista, en Gregori Crespi Garau fa de foraviler, en

Rafel Fiol Adrover és Mestre d'obres, en Manuel Garcia Moreno és representant i el més conegut del curs, en Ramon Medina Teruel és Guàrdia Civil, n'Antoni Mir Gelabert està al Banc de Crèdit d'Algaida, en Bartomeu Monserrat Noguera morí d'accident l'any 1973, en Lluís Munar Pons està a l'Hotel Kilimanjaro de S'Arenal, en Joan Puigserver Salvà no hem pogut aclarir de que fa, en Francesc Parets Garau viu a Ciutat i fa d'escrivent de l'empresa de Materials de Construcció Maçanella, n'Agustín Quintanilla Torres creim que és Guàrdia Civil de Trànsit, n'Antonio Salvà Cardell fa de picapedrer, en Pere A. Salvà Gayà, és professor de Formació Professional a Palma, en Guillem Salvà Truyols és l'apotecari de la clínica Mare Nostrum, en Salustiano Sintés Medina no hem sabut trobar la seva pista, a diferència d'en Bartomeu Taberner Bonet, que fa de Celador Municipal a Lluçmajor. Finalment, n'Antoni Tomàs Mulet fa feina a Ibèria i el podeu trobar a l'Aeroport de Son Sant Joan.

BITLLETS D'AVIÓ
amb reserva i
confirmació
immediata a
través del nou
equip
informatitzat

Aquest servei el trobareu a «Viatges XALOKI»
sense cap tipus de suplement sobre el
preu oficial

C/. Maria Antònia Salvà, 38 - Tels. 26 74 50 - 54 - 58
S'ARENAL

HAMBURGUESES
«PERROS»
«PINCHOS»
«PEPITOS»

Provin la nostra
CUINA RAPIDA, ÉS TROPI!...
Obert tots els dies

Servei de begudes i menjars
de qualitat a preus raonables

Avinguda Carles V - Tel. 66 11 17 - LLUCMAJOR

B. Amengual
Garcías

M. Cardell
Tomas

J. Clar
Vaquer

G. Crespí
Garau

R. Fiol
Adrover

M. García
Moreno

R. Medina
Teruel

A. Mir
Gelabert

B. Monserrat
Noguera

L.I. Munar
Pons

F. Parets
Garau

J.
Puigserver
Salva

A.
Quintanilla
Torres

A. Salva
Cardell

P.A. Salvà
Gayà

G. Salvà Mir

J.F. Salvà
Truyols

S. Sintes
Medina

B. Taberner
Bonet

A. Tomas
Mulet

1er Curs 1961 - 62 - Col.legi Sant Bonaventura

Gent de la vila

Guillem Tomàs, tota una vida en clau de sol

Mestre Collet va fer possible el ressorgiment i consolidació de la Banda de Música de Lluçmajor

El passat dia 9 de març, el cor, aquest motor de vegades capritxós i imprevisible, de Guillem Tomàs, Mestre Collet, va decidir posar punt i final a la seva vida i la Banda de Música de Lluçmajor perdia un dels seus pilars més fermes. Quedaven bruscament interromputs 69 anys d'una vida, una gran part dels quals dedicats en cos i ànima a la seva afició preferida: la música.

L'alegre personalitat de mestre Guillem sempre va estar lligada i va formar part de la història més recent de l'agrupació musical lluçmajorera. La seva afició per la música data dels seus anys més joves, amb preferència per la trompeta, circumstància que va fer possible la seva entrada, com a aprenent, a la Banda Militar de Palma. Una incorporació precisament un tant complicada ja que mestre Guillem estava destinat a Maó, però son pare, persona molt aficadissa, va cercar la mediació d'en Biel «sabatotes» perquè intercedís davant un tal senyor Llopart i així va aconseguir el canvi de destí a Palma.

Mestre Guillem Tomàs, el dia que es va retre un homenatge a tots els músics que vénen de fora poble. Dia de Santa Cecília, patrona dels músics (1987).

Després va tornar Lluçmajor i va ingressar a la banda local; la pràctica totalitat d'instruments de vent no tenien secret per a mestre Guillem i tocava, segons les necessitats de l'agrupació, la trompeta, el trombó, el baix, el fícor, el bombardí i darrerament la trompa.

Guillem Tomàs, després de finalitzar la seva feina diària, ja fóra com a foraviler, traginador de marès i operari d'una fàbrica de licors en la seva darrera etapa laboral, sempre va trobar un moment per a la banda i per anar als assaigs. Com a integrant de l'agru-

pació, va estrenar el primer uniforme el 1953, eren els temps del batle Josep Salvà «el dentista Flauta», el qual va voler que la banda lluís un uniforme per a un viatge a València per les Falles, però aquest viatge no es va arribar a realitzar. Anys després la banda sí que va

TALLER MECANICO
NOGUERA

DEL MOTOR I DE L'AUTOMÒBIL

Pedro Noguera Enseñat

Servei Oficial

C/. Ripoll, 30 - Tel. 66 22 13

sa teulera

CERÀMIQUES - FET A MÀ
PLANTES I FLORS

C. Campos, 80 - Tel. 66 01 76 - LLUCMAJOR

acudir a les terres valencianes i mestre Guillem va actuar com a director.

Mestre Collet va conèixer diferents directors en la seva llarga singladura com a integrant de la banda, vivint i essent protagonista de nombroses vicissituds d'acord amb els bons i mals moments de l'agrupació. Una de les etapes crucials va tenir lloc als voltants del any 70 quan la banda, per diversos motius, va sofrir nombroses baixes i va quedar reduïda a mitja dotzena escassa de músics i per això els membres del consistori es veren obligats d'acudir a l'Ofici de Cap d'Any sense el tradicional acompanyament de la Banda.

Aquest fet va motivar que el batle, Andreu «Martín», encarregàs a mestre Guillem les gestions necessàries per aconseguir la presència de l'agrupació a la festa dels Reis i a les celebracions de Setmana Santa. Ell va complir l'encàrrec i va reclutar músics de les lo-

calitats veïnades i alguns integrants de les orquestres que s'havien format a Lluçmajor. Es donava una primera passa que, a més a més seria decisiu per al definitiu relleuament de la Banda de Música.

Durant l'etapa més recent de l'agrupació musical, mestre Collet va exercir funcions d'autèntic comodí. Va exercir la labor de professor a l'Escola de Música perquè les noves generacions de músics assegurassin el relleuament dels components quan arribàs el moment de la jubilació o quan els joves havien d'abandonar la banda per motius laborals o d'estudi.

Guillem Tomàs va compaginar el quefer docent amb la tasca de tresorer, arxiver i encarregat del manteniment. Tots aquests càrrecs significaven cuidar-se'n que tot estàs a punt, que hi fossin tots els papers, que les cadires no estassin polsoses i col·locades i un enfiloi més de feines que ell feia gustosament per tal que a l'hora dels assaigs les coses funcionassin correctament, cosa que no resultava massa fàcil degut al llarg peregrinar de la banda per no poder comptar amb uns locals especialment destinats per a això.

Els esforços de mestre Guillem juntament als d'altres músics, donaren els seus fruits i, en l'actualitat la Banda de Lluçmajor gaudeix d'una nombrosa plantilla i també d'un recorregut

prestigi en la vida musical de Mallorca. Mestre Collet es mostrava orgullós de la banda i quan en parlava el seu rostre s'il·luminava amb una ampli somris de bona persona.

Amb la seva inesperada mort la seva esposa Margalida, que en moltes ocasions es va quedar sola a casa mentres Guillem acu-

dia als assaigs o a impartir les classes de música, i la seva filla Pedrona han sofert una irreparable pèrdua i un buit impossible d'omplir. També la banda ha sofert una important pèrdua, però la persona i figura de mestre Collet estarà sempre present en cada un dels seus concerts i actuacions.

Francesc Verdera

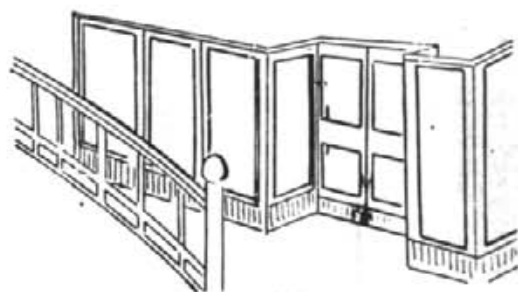
A reveure Mestre Guillem

La petita, però important, història de la pràctica totalitat de les ciutats i poblacions té com a protagonistes personatges de vegades des coneguts i quasi ignorants que, a més a més, són decisius per al desenvolupament de la vida ciutadana, política, cultural o musical. Precisament en aquesta parcel·la Guillem Tomàs, va dedicar moltes hores de la seva vida fins que un traïdor infart va deixar la Banda de Música de Lluçmajor sense una de les seves pedres angulars.

Mestre Guillem sempre fou un autèntic pluriempleat a l'agrupació musical llucmajorera; tant impartia classes als petits a la improvisada aula de l'Escola de Música, arxivava les partitures a les seves carpetes o donava els darrers retocs als instruments abans d'un concert o actuació. Sempre amb la rialla a la boca, Mestre Guillem va formar successives fornades de joves músics, assegurant el relleuament generacional sense opressió dels components de la Banda, actualment una de les més nombroses de l'illa.

El «tio Collet», així com amorosament li deien els integrants més joves de la Banda, deixa un buit molt important que serà difícil d'omplir. Els seus companys li donaven el darrer adéu i els instruments, des del clarinet al bombardí, ploraren la pèrdua de l'amic. Però estic segur que, moments després, era rebut en el cel al sò d'un festiu pasdoble o d'una marxa triomfal si és que allà dalt tenen banda de música; si no és així, no vos preocupeu, vos pos messions que mestre Collet, en el termini màxim d'un any, n'organitzarà una encara que hagi de posar Sant Pere a tocar el bombo.

F.V.

Villa de Madrid, 4
Avd. Carles V, s/n - Tel. 66 06 82

LLUCMAJOR
(MALLORCA)

**FERROS ARTÍSTICS
I FORJATS
ESPECIALITAT EN
TREBALLS D'ALUMINI**

CERRAJERIA

Jaime Maimó

Galdent: Rates com a conills

En totes les societats humanes ha estat un problema considerable la manera de desfer-se dels residus que elles mateixes generen. Aquest problema ha anat creixent al llarg del temps i avui, a tot el planeta, la contaminació, però també el mal ús que tuda béns reciclables, són motius de general preocupació.

El parlar de «basuras», és important distingir un tipus d'un altre. En el cas que avui ens ocupa, el ba-

gatge i les escombraries de Llucmajor que l'Ajuntament fa abocar Galdent, en tenim de dues castes: bagatge d'obra, que fa embalum i tapa el lloc on es disposa matant la vegetació que hi pugui haver; i residus orgànics (determinats fems, carn morta, verdura...) que es podrien i fan mala olor i atreuen rates i altres animals. Per això és convenient abocar el bagatge dins clots ja existents (de pedreres, etc...), i cremar els fems orgànics.

L'ABOCADOR DE GALDENT

A Llucmajor, en temps del batle Miquel Clar i fins no fa molt, l'Ajuntament cremava a la finca de Ses Basses, a l'abandonat camí de Son Perduet, les agrandures de plaça i les escombraries recollides a les urbanitzacions. En temps de l'Amo en Toni Zanogurera, bagatge i escombraries anaren a omplir els clots de les pedreres de Galdent, just a veïnat de l'actual abocador i

en terres del mateix propietari.

Actualment, l'abocador municipal de bagatge -ubicat a la part superior de la finca de Galdent, sobre les coves, tocant amb Son Miquel Joan, segueix acceptant no només bagatge d'obra sinó també ferralla, agrandures, fruites podrides, carn morta i altres fems orgànics. Aquestes terres, arrenda-

Renault 19. Coche del año. Por fuerza.

Por la fuerza de su diseño. Con el interior más amplio en su categoría.
Por la robustez de su potencia interna. Con dos niveles de motorización capaces de todo.
Por la calidad de su terminación. Por la generosidad de su equipamiento, la prensa especializada, coordinada por el diario ABC, ha elegido al RENAULT 19 Mejor Coche del Año.
La selección se ha realizado entre los últimos modelos del mercado, tanto nacional como de importación, entre Noviembre de 1987 y Noviembre de 1988.
RENAULT 19. Mejor coche del año. Por Fuerza.

**Renault 19.
Fuerza emergente.**

Venga a verlo en:

RENAULT

BARTOLOME JAUME NADAL, S.A.

Ronda Migjorn, s/n
Tels. 66 01 40 - 66 00 41
LLUCMAJOR
Sant Cristòfol, 6
Tel. 26 00 01 - S'ARENAL

L'abocador de bagatge de Galdent provoca importants molèsties entre els veïnats

L'Ajuntament podria haver d'acorar-se una denúncia per delictes ecològics

des per la Casa de la Vila al propietari del restaurant per un preu que suma centenars de milers de pessetes, són avui un munt de deixalles on garroners altíssims desapareixen sota caramulls de porqueria que congria nius de rates i dissensios fortes entre el veïnatge.

L'AJUNTAMENT

Segons En Joan Caldés, President de la Comissió de Sanitat i encarregat en funcions de l'abocador de fems, la solució del problema que l'Ajuntament va posar en marxa passava per la contractació d'un vigilant del femer, encarregat de no deixar-hi abocar fems orgànics i de cremar els fems orgànics, plàstics i papers que s'hi abocassin. Davant les generals protestes dels veïnats i del constant perill d'incendi els responsables municipals decidiren evitar tant com poguessin l'encesa de foc i enterrar amb camionades de bagatge tots aquells residus que poguessin produir olor o ajudar la proliferació de les rates. La Casa de la Vila també féu propòsit de no dur-hi pus material podridor, que deixaria en mans d'EMAYA, llevat de les agradaures del mercat del divendres, al·legant manca de poals de fems on dipositar-les fins a la seva recollida per part dels camions del Crematori de Son Reus.

El regidor Caldés també remarcà l'interès de l'Ajuntament en reduir tant com fos possible l'impacte ambiental de l'abocador a la zona. Per això la Casa de la Vila ha fet aplanar la part més alta del dipòsit i hi ha fet semblar més pins que alzines.

De les queixes dels veïnats només va dir que se n'havia atracat qualcun dient que per allà hi havia «rates com a conills».

«Això és una porqueria»

Na Francisca és una dona de Suïssa que viu, cada dia, de fa uns anys, a Galdent. El seu testimoni és un més entre els dels veïnats; i no, precisament, el d'un dels més afectats.

UN RIU DE RATES, DE PORQUERIA, D'OLOR

- Els veïnats firmarem una carta dient que no estàvem d'acord, perquè això era un niu de rates, de porqueria, d'olor... i el batle no ens contestà. Aleshores, a la fi, el nostre portaveu, el senyor Vidal, anà a veure Sanitat, ICONA, el Govern... I de Palma vengueren dues al·lots de Sanitat que digueren que no podien fer res, però feren fotos i admetieren que això és una porqueria. Estava molt, molt brut i començarem a anar una mica als diaris i a la fi sembla que el batle diu que sembrarà. I ho estan ja aplanant i tapant una mica, però si vostè va fins a l'enfront d'aquest camí es pot veure que hi ha caramulls no només de ferralla i bagatge, caramulls cinc metres més alts que la paret. I bono!, això és una llàstima perquè és una garriga molt hermosa. En aquest paratge tan preciós l'escola hi sol venir a fer excursions i tot, nosaltres, que som estrangers hi anam a passejar amb els cans, i ara ho espenyen tot per a tirar-hi caramulls de ferralla i coses.

- Sí, però pareix que ho han aplanat i hi han anat sembrant coses.

- Sí, ara. Jo no hi he anat, fa dues setmanes que no hi he anat, però ho

estaven fent net amb unes pales grosses, però és necessari que tirin terra...

- ... per la part on es pot veure el bagatge.

- Sí, i no es veuria tota aquesta ferralla i bagatge i de tot. Bono, que ho arreglin un poc perquè ara tota aquesta part de l'esquerra, que pega aquí, són caramulls de porqueria.

TENIM VERGONYA DE MOSTRAR AQUEST RACÓ TAN HERMÓS

- I pel que fa a les olors?

- Sí. El problema nostre, que vivim enfora i no ens molesta la vista, és que el guarda, segons que tiren, hi pega foc quasi cada dia; i segons d'on vé el vent nosaltres quedam empetats de fum, que quasi no podem ni obrir finestres ni res. Això és un problema, i és una llàstima destruir una garriga tan hermosa.

Nosaltres que som estrangers ara tenim vergonya de mostrar aquest racó, Galdent, tan hermós, als nostres amics que venen de l'estranger, perquè...

- ...l'han espanyat.

- L'han espanyat tot.

RATES COM A CONILLS!

- També hi ha un carcell que prohibeix tirar fems orgànics.

- Sí, però sempre està obert.

- I tiren alguna cosa més que bagatge?

- Tot. El camió de l'Ajuntament, els dies de mercat hi abocava coses del mercat: peix...

- Quan el mateix Ajuntament ho prohibeix.

- Això mateix, sí.

- Problemes de rates, en tenen?

- Hi ha rates grosses com a conills. Si vols hi passejau una mica per dins, no és gust d'anar-hi a passejar, però quan anam a veure el mal, podem veure rates com a conills, rates com a conills!

I olor! I ara és encara l'hivern, bono el...

- ...la primavera.

- La primavera. A l'estiu, si segueixen, si no ho tapen bé, l'olor és terrible.

Més endavant Na Francisca, així com alguns dels veïnats que entrevistarem, varen admetre que algunes persones que també tenen casetes per aquells entorns, persones que protesten de les molèsties que provoca l'abocador, són les primeres que hi van a tirar els seus fems. És que, com deia Na Francisca, «el problema també és d'educació». D'educació, de responsabilitat, de coherència i de vergonya.

A.LI.
M.M.

Però, en la seva opinió, eren els propis xaleters els qui atreïen les rates en abocar al dipòsit els baileigs de cada dia, contravenint així les disposicions municipals.

Contra la plaga de rates, en Joan Caldés assegurà que s'havia posat en estudi una campanya de desratització de la zona que duraria un any entre les tres ofensives escampadores de metzines que, segons l'Ajuntament esvaiïen la invasió.

ELS VEÍNATS

Contra aquestes opinions, els veïnats es queixen que el mateix Ajuntament incumpleix les seves pròpies directives. L'abocament setmanal de fems orgànics per part de la brigada municipal és un fet reconegut al qual s'ha d'afegir les invectives, molt més indeterminades, que alguns veïnats envien a hotels sense nom, acusats d'abocar-hi menjar en males condicions i, fins i tot, xots sencers. La fortor d'aquests materials en descomposició, a l'estiu pot arribar a ser insuportable, això per no parlar del perill que suposen les nombroses rates atretes pel menjar allà abandonat.

«Si només fos bagatge, no faria falta cremar res» manifesten els veïnats. Precisament, el foc i el fum són l'altre gran motiu de queixa per aquells voltants. Com que el fum era present cada dia als veïnats arribaren a un acord amb el vigilant per a que no fes foc el cap de setmana; però les infraccions són habituals. En presència nostra, el propietari de les terres, contravenint els drets de l'Ajuntament, que les té arrendades, calà foc a un munt de papers i plàstics, cosa que alçà, entre explosions d'aerosols, les protestes dels veïnats.

El perill d'incendi forestal és evident per mor de la manca de control estricte i per la quotidianitat dels fets. Sembla que els bombers ja han hagut de fer alguna intervenció i, en d'altres ocasions han estat els propis veïnats de la zona els que han hagut d'ajudar a apagar flames que començarem a assolir dimensions perilloses. També les explosions d'aerosols, que volen fins a llargues distàncies, han fet tèmer alguns veïnats per la integritat física de les seves famílies.

Tot això, afegit al perill per a la salut que suposen els materials allà en descomposició i la proliferació de rates, s'ha d'afegir al relatiu impacte paisagístic. Si bé l'abocador no és gaire visible de lluny, els seus més de cinc metres d'altura sobre les partions veïnades desgracien literalment els paratges que l'envolten des d'un punt de vista qualitatiu. A més dels efectes estètics s'ha de dir que el dipòsit pot arribar a esbarrancar les parets que el sostenen.

GESTIONS PER A RESOLDRE EL PROBLEMA

Les gestions per a resoldre el problema de l'abocador començaren fa un any, encara que la preocupació entre els habitants de Galdent data de l'inici dels abocaments.

Els veïnats de la zona enviaren una carta al Batle de Lluçmajor, segons ells sense resposta. Una visita a l'Ajuntament va tenir com a resultat, a més de les declaracions de bona fe habituals, unes propostes municipals que ara s'han començades a complir (sembla d'arbres, etc...), cosa que pot ajudar a fer baixar la tensió per aquells voltants.

Els veïnats acudiren també a ICONA i a la

Conselleria de Sanitat, però un cert escepticisme davant la manca de resultats tangibles pot haver impulsat a alguns d'ells a plantejar-se la possibilitat de tirar endavant una denúncia per delictes ecològic.

TENSIONS

Tot això s'inscriu en el marc d'una certa exaltació entre els habitants del lloc, on el fet de l'abocador catalitza les tensions d'un veïnatge amb relacions, de vegades, problemàtiques. Alguns residents han arribat a afirmar que l'acaramullament de bagatge beneficia el propietari de l'abocador amb alguna cosa més que el lloguer que l'Ajuntament li paga per l'ús d'aquell sòl: els metres d'altura que la finca ha guanyat amb l'acaramullament de bagatge la revaloritzen de cara a una possible reventa per a ús residencial una vegada que la terra i la vegetació hagin cobert l'abocador. La tesi, pensam, sembla més aviat improbable, però hi és, com hi són les que apunten a incerts interessos que voldrien cremar el bosc per acusar-ne els xaleters o les que cerquen gents interessades en la presència de rates i males olors. Tot això, tots aquests rumors, són només una mostra de la tensió que hi ha avui per Galdent. Mentre, les finques del voltant es devaluen per la degradació de l'entorn.

De moment, la preocupació ja ha arribat a l'opinió pública de tota Mallorca a través de la premsa escrita, la TV i la ràdio.

UN PROBLEMA RESOLUBLE

L'abocador de Galdent és un problema real que ha ajudat a degradar una

zona abans tranquil·la i d'una gran bellesa. Segurament el redol llogat i destinat a aquesta fi no sigui el més adequat; el bagatge d'obra i la ferralla podrien cobrir altres clots de pedreres o esser disposats llocs baixos i menys importants paisatgísticament. Però allò realment intolerable és que l'Ajuntament aboqui, atemptant contra la salut, les seves pròpies agranadures i restes corruptibles quan un cartell municipal enorme i bilingüe prohibeix abocar a Galdent fems orgànics. El foc tampoc no és solució, ans és un problema per les molèsties que provoca i pel perill d'incendi forestal que crea. Pel que fa a les rates, una gran campanya d'enverinament com la que pensen alguns responsables municipals provocaria les justes iras dels ecologistes: el verí no coneix la diferència entre una au o una bestiola del bosc i una ratota traginera; l'impacte ecològic de l'enverinament podria esser pitjor que el del propi abocador. En aquest cas la solució tornaria a agreujar el problema.

Per matar les nafres s'ha d'atacar la malaltia, i la malaltia són els fems orgànics. És mal de creure que l'Ajuntament no pugui enviar a incinerar a un lloc més adequat (la planta de Son Reus, a Palma) les escombraries del divendres. Tampoc no sembla impossible cobrir els munts de bagatge i ferros vells a la vista -que tan molesten els veïnats- amb terra i nova vegetació, o millorar la vigilància i fer més ferma l'autoritat de l'Ajuntament, per a que tothom tenguí ben clar qui és que té dret a cremar, i qui és que té dret a dir que s'hi pot i que no s'hi pot abocar, a Galdent.

Miquel Mut
Antoni Llompart

S'Arenal, una zona cada dia més degradada

El passat dia 31, a la TVE hi havia una taula rodona on es parlava de la necessitat de la conservació de la Natura; mar, aire i arbres. Es va dir que els arbres i l'atmosfera estan molt lligats, ja que, l'atmosfera contaminada mata els arbres i sense aquests no es neteja l'atmosfera. Es parlà del problema de l'Amazònia i que un arbre dóna l'oxigen necessari per una persona poder viure.

Però l'arbre, a més de tenir un gran valor com a creador d'oxigen a una Espanya mig desertitzada, a una Mallorca turística també té el valor que li dóna la seva contribució a la bellesa del paisatge i no en parlem si aquest arbre, o millor dit arbres, estan situats a la zona verda marítima costera de la nova urbanització Son Veri Nou.

La mà destructora de l'home ha acabat en breus moments amb la vida d'un pinaret que durant 50 anys havia aconseguit subsistir els embats dels elements.

S'han tallat una sèrie de pins i, suposant que se n'adonaren que feien llarg o que qualcú els cridà l'atenció, als altres pins els feren un solc amb una motoserra, ran de la superfície de la terra tallant-los escorça i pell en tot el seu voltant. Tallar els conductes de la saba a una planta és com tallar

les venes a una persona. D'aquí poc temps, els qui passegin per Son Veri Nou ho faran vora uns pins secs que faran lleig i que s'hauran de tallar.

¿Molestaven a qualche propietari de solar? ¿En saben res a l'urbanitzadora? ¿Qui hauria de vetllar pel patrimoni dels mallorquins en general i dels arenalers en particular? ¿Qui hauria de vetllar per conservar un entorn que fos agradable als turistes que ens permeten gaudir d'un nivell de vida envejable?

Secona?
L'Ajuntament?
Jefatura de Costes?
La Comunitat Autònoma? La Guàrdia Civil?
Les qüestions de compe-

tències estan confuses i hi manca voluntat de posar ordre; mentres els infractors campen les amples.

Però, alegrem-nos, no hi ha mal que per bé no vingui. Petites accions com aquesta, que diàriament es produeixen a les illes, faran que el proper quinquenni l'Autonomia Balear estigui a un lloc preferent entre les

que rebran ajuts de la C.E.E. pel desenvolupament. Amb el nostre esforç, tots, uns amb els fets i els altres amb l'absentisme, haurem fet possible que ja no siguem l'única autonomia «discriminada». L'única que, segons els barems de la C.E.E. estam al nivell de vida mitjà de la Comunitat.

GOB-Llucmajor

ESPORTS LLOMPART

Espardenyeria

GRAN VARIETAT
D' ESPARDENYES,
PRENDES ESPORTIVES
I ARTICLES DE PESCA

C/. Estrella, 21
Tel. 66 05 78
LLUCMAJOR

SANEAMIENTO
CALEFACCION

GABRIEL OLIVER

INSTAL·LACIONS SANITÀRIES
CALEFACCIO
ENERGIA SOLAR

Exposició i Vendes: C/. Born, 2 - Tel. 66 06 52
Taller: Mollà, 26 - Tel. 66 16 37 - LLUCMAJOR

Graboplast

ROTULOS LUMINOSOS Y GRABADOS
EN GENERAL
PLASTICOS - LATON - NEON
CARTELERIA PARA HOSTELERIA

Cra. Llucmajor - S'Arenal - Tel. 66 10 10 (LLUCMAJOR)

VENGA A ADMIRAR EL TALENTO EN DIESEL.

PEUGEOT 405 DIESEL

- MOTORES DIESEL PEUGEOT
- ATMOSFERICO DE 1.905 CC. Y 70 CV. DIN Y TURBO INTERCOOLER DE 1.769 CC. Y 92 CV. DIN.
- HASTA 180 KM/H.
- 4.6 LITROS DE GASOL. A LOS 100 KMS.
- DIRECCION ASISTIDA Y FRENOS ABR.
- ELEVAVINAS ELECTRICOS.
- AIRE ACONDICIONADO Y TECHO PRACTICABLE.
- BLOQUEO CENTRALIZADO DE PUERTAS Y MALETERO.

PEUGEOT 205 JUNIOR
1.025.000 PTS.

**LO TIENES
EN EL BOLSILLO.**

- MOTOR TU-1 de aleación ligera y árbol de levas en cabeza.
- Cilindrada: 1.124 c.c.
- Consumo: 4,5 litros a los 100 Kms.
- 3 ó 5 puertas.
- Pre-equipado de radio.
- Asientos tapizados en tela vaquera.

PEUGEOT 205
Contigo al fin del mundo.

Tallers MARINA

Joan Ramon

PEUGEOT - TALBOT

Agent Oficial

C/. Marina, 104 - Tel. 66 05 21
Exposició i Venda: Ronda Migjorn, 80
LLUCMAJOR

L'òliba que és la madona del lloc sagrat, me diu que el rector i la Banda de Música no quedaren molt amics després del funeral de mestre Collet. És responsable de la Parròquia trobava que no havien de tocar dins l'Església perquè trobava que tots els morts eren iguals i no calia fer distincions.

La Banda volia rendir un darrer homenatge al gran músic i també mestre de l'Escola de Música que possibilità el relleu de les noves fornades de músics. En sortiren amb la seva i tocaren damunt el cor, però li feren saber «que si tots eren iguals, el seu també» i per això no tocaren, com sempre havien fet, durant la cerimònia de l'endavallament.

L'òliba s'assustà de valent el dia del Ram amb aquella ventada que se va carregar l'esponerós xiprés que adornava el lloc sagrat quasi en el mateix moment de la processó. Va apagar tots els llums i copejà més d'un cotxe que estava aparcats; era un començament un tant accidentat de la Setmana Santa que després va seguir amb tota normalitat amb unes processons molt nombroses i concorregudes, incluint caperutxes, confits, trompeters i la Banda de Música.

I xerrant de processons, el mussolet diu i repeteix que aquest any començaren abans d'hora, quasi una setmana abans. Perquè, ja me direu si no eren processons les corregudes, anades i vengudes de personatges del P.P. pel carrer de l'Estrella per convèncer el regidor Miquel Manresa perquè canviàs de partit.

A la fi, tot s'arreglà i els Pepés ja són set a l'Ajuntament. Han pujat un escò cap a una possible moció de censura. Si pugen en Rabasco a la barca, ja només les faltaria un mariner.

Per cert, segons el mussolet, els regidors del Partido Popular després del retorn de Fraga Iribarne, no tenen molt clar el que ha passat en el seu partit. En el darrer ple de l'Ajuntament més d'un regidor tenia el cap que li feia fum intentant explicar el canvi de nom: 'Aliança Popular.

Fusió, integració, acord, A.P., P.L. i Democràcia, segons digueren, foren els ingredients per fer el trampó. Així ho digueren quan el portaveu socialista assegurava que en Miquel Manresa, malgrat el canvi de partit, havia de passar al grup mixt, segons estableix el Reglament de la corporació municipal.

Un fet molt significatiu de la sessió plenària del mes de març va ésser que el regidor del C.D.S., Joaquim Rabasco no va obrir la boca, ni va fer cap manifestació. Serà que ha perdut el remuc o que ha mudat d'estratègia? Hauré d'esperar un mes, fins a l'altre plenari. I és que un ple sense les intervencions del regidor centrista és diferent.

L'altre dia el mussolet, que és un gran aficionat al futbol i un seguidor consumat de l'Espanya quan juga en el Municipal de Lluçmajor, estava molt preocupat per la mala ratxa de l'equip llucmajorer. Pareix que el canvi de domicili social del club no li ha caigut molt bé a l'equip i, des que mudaren els trastos, pocs partits han guanyat i ja n'han perdut més d'una dotzena.

En Bartomeu Garau i Mestre (el fill d'en Gil) ha estat despedit de l'Ajuntament, però abans d'arribar a la crucifició ha hagut de passar un calvari.

Quan després d'una sentència de la Magistratura de Treball, en la que diu que l'Ajuntament ha de readmetre l'esmentat treballador, es va presentar a la feina, el que talla el bacallà per l'Ajuntament, Tomàs Garcias, li va prohibir fer feina i el va tenir prop d'un mes assegut sense fer res.

Aquestes tècniques de càstig humiliants, que ja fa més de 15 o 20 anys que s'havien desterrat de les fàbriques de sabates i que ja en aquell temps repugnaven la majoria de mestres, avui tornen ser vigents, no hi ha temps que no torn, però ara no ho fan els patrons, sinó actuals membres d'un partit que es diu OBRER.

EI que no sap el mussolet és si aquestes tècniques persuasòries són fruit del cervell dels que les aplica o si les va aprendre, quan, essent Secretari Provincial de la U.G.T. es va trobar amb algun cas on qualque afiliat era víctima del mateix càstig per part del seu patró.

Cafeteria CA N'EUSEBIO

- Entrepans
- Tapes Variades
- Pop a la Gallega

Ronda Ponent, 14 - Tel. 66 22 95 - LLUCMAJOR

TALLERS LLUCMAJOR

SERVEI OFICIAL

Reparacions en general
Planxisteria i pintura

Ronda de Ponent, s/n. Tel. 66 12 67 (LLUCMAJOR)

C.D. Espanya I Preferent

Caiguda en picat

Joaquín

Ningú no imaginava quan va acabar la primera volta, amb sis punts a favor, que el C.D. Espanya, després de 12 jornades de la IIa. volta, tengués un negatiu. Aquesta caiguda en picat sorprèn tothom, l'equip no marca gols i aquella segura defensa que va fer pensar amb la lligueta d'ascens, comença a fallar i encaixa gols amb facilitat. De totes formes se nota l'absència de M. Terrassa i sobretot de G. Garau, el qual era el segon goleador més efectiu de Preferent. A aquestes dues peces importants de M. Jaume s'hi ha afegit una altra baixa significativa, la del porter Garí Quintana, que es trobava en un bon moment.

ESPORLES, 4
ESPANYA, 1

Resulta difícil pensar que aquest partit hagués pogut acabar en empat, un cop vist el resultat, però els que el presenciàrem podem dir que el més just era la igualada. Va marcar primer el conjunt local, a través de l'extrem Calafell quan es duïen si més no deu minuts de partit. Als 5 mts. del segon temps va empatar Ll. Andreu. En el m. 79 un rebuig en curt de Garí

posa la pilota als peus de Rojas el qual marca així com també quan manquen 6 m. per al final, de penaltie augmentà l'avantatge Pulgserver, i per tancar el compte quan ja s'havia arribat al temps reglamentari, el dorsal número 8, Lluís.

ESPANYA, 0
MARGALIDÀ, 4

Poc hi ha per contar en un encontre on el resultat ho diu tot. Un Margalidà superior que va marcar en la segona part quatre golarrs per mediació de Morey Massanet (2) i Amengual i que amb aquest partit portava 11 jornades sense perdre. L'Espanya va ser un desastre en totes les línies.

MONTUÏRI, 3
ESPANYA, 0

En el camp de «Es Revolt» el C.D. Espanya va tornar encaixar una altra golejada si més no tant significava com l'anterior, no menys important.

El triomfador del partit va ser el veterà local Prado que va marcar dos gols, abans havia inaugurat el marcador l'extrem Juanjo quan va rematar un centre el mateix Prado. Tots els

gols es varen marcar a la segona part encara que en la primera l'Espanya dominava i hagués pogut retirar-se al descans amb algun gol. Hem de fer notar que el camp era impracticable, tot ple de fang, i que la pilota no botava en algunes zones a causa de l'aigua embassada. Al final de l'encontre es va lesionar de certa importància el porter visitant Garí.

ESPANYA, 0
CAMPOS, 1

Partit de rivalitat comar-

cal, amb un temps per a cada equip i que al final de vèncer el menys dolent. El conjunt de J. Tauler, molt ordenat en defensa, va saber aprofitar una de les dues ocasions que va tenir per marcar, a través de Barceló II. En canvi els locals, només varen jugar un poc bé al primer temps, i al segon, com és habitual darrerament, es varen venir abaix sobretot els davanters que no veuen la porta ni per casualitat i així és molt difícil empatar i guanyar, és impossible.

CLASSIFICACIÓ

1. MAGANOVA-J.	31	22	4	5	60	21	48	+16
2. Ferriolense	31	17	11	3	53	19	45	+13
3. Escolar	31	17	9	5	41	28	43	+11
4. Porto Cristo	31	17	7	7	71	36	41	+9
5. Cardassar	31	17	7	7	66	36	41	+9
6. Al. Rafal	31	18	4	9	57	37	40	+10
7. Soledad	31	13	10	8	50	37	36	+6
8. Esporles	31	13	8	10	45	34	34	+2
9. Montuiri	31	14	6	11	45	44	34	+4
10. Margaritense	31	12	9	10	49	37	33	+3
11. Ríto Victoria	31	9	13	9	40	40	31	-1
12. España	31	11	9	11	27	37	31	-1
13. Pollensa	31	10	7	14	40	51	27	-5
14. Artá	31	11	5	15	50	68	27	-3
15. La Unión	31	11	4	16	37	54	26	-4
16. Campos	31	7	8	16	34	42	22	-8
17. Petra	31	6	8	17	36	52	20	-10
18. Pto. Pollensa	31	6	5	20	27	50	17	-13
19. Andraitx	31	4	6	21	31	75	14	-16
20. Son Sardina	31	1	8	22	24	85	10	-22

Juveniles C.D. Espanya I Regional

Vencedors del I torneig Penya Madrilita

Joan Quintana

El mes de març no va començar bé per als al·lots que entrena Joan Llompart ajudat per Joan Lascolas, perquè un encontre que «a priori» es presentava fàcil contra el col·lista S.D. Joventut Sallista A, que en 25 partits només n'havia guanyat un, se'n dugué els dos punts de Llucmajor quan va vèncer per la mínima (2-3) en un polèmic enfrontament que va tenir com a principal protagonista el subjecte vestit de negre que va perjudicar sempre al C.D. Espanya el qual, dit de passada, va marcar dos gols, un per mediació de B. Cardell i l'altre per A. Cantos.

La mala ratxa va continuar una setmana més tard encara que aquest pic amb un enemic de més entitat, el Sant Francesc A. el qual, a més de ser el tercer classificat jugava dins casa seva. Al final del temps reglamentari el triomf va ser per als col·legials (3-1) essent B. Cardell l'autor de l'únic gol espanyista.

Però aquesta mala sort no podia continuar tant de temps i més sabent la

S. Pulg, A. Segura, V. Matas i J. Mesquida. Juveniles C.D. Espanya

qualitat dels nostres juvenils i va ser en un partit vital on va venir la reacció dels jugadors de J. Llompart. M'estic referint a l'encontre corresponent a la primera volta havia vençut per 3-2. Idò bé, victòria (2-0) merescuda dels llucmajorers amb gols de A. Cantos i B. Cardell la qual cosa permet superar els col·legials palmessans per un punt i a més en el golaveratge directe.

I TORNEIG PENYA MADRILISTA DE PORRERES

Obligats pel parèntesi de festes, els juvenils llucmajorers varen disputar, a la veïna localitat de Porreres, el I Torneig Penya Madrilita, amb un èxit sensacional. En el primer partit de semifinals es va vèncer clarament (4-0) al Felanitx gràcies a un gol de Gálvez i tres de B. Cardell que

s'està convertint en un excel·lent goleador. A la final el C.D. Espanya vençeria per 1-0 al Santanyí amb gol de R. Janer adjudicant-se el Torneig a més d'aconseguir un monumental trofeu. A tots la nostra més sincera felicitació.

Aquesta és la classificació després de la derrota contra el C.D. Sant Francesc A.

Va morir Joan Tomàs, un dels millors futbolistes llucmajorers

Joan Tomàs Garcias va morir el mes passat als 79 anys. Havia estat el veterinari titular de l'Ajuntament. També havia estat un dels futbolistes que més han destacat al llarg de la història futbolística llucmajorera, havent jugat també amb l'Alfons XIII -l'actual Real Club Esportiu Mallorca- i una temporada amb l'Arenas de Saragossa.

Per aquest motiu els jugadors del C.D. Espanya de Llucmajor, en el camp de futbol guardaren un minut de silenci en la seva memòria, el passat diumenge 26 de març. Descansi en pau.

C.D. Juv. Dep. Inca A.	27	21	5	1	75	17	47
C.D. Manacor	27	19	3	5	64	25	41
C.D. San Francisco A.	27	17	4	6	63	30	38
C.D. Rtvo. La Victoria A.	27	14	7	6	55	38	35
R.C.D. Mallorca A.	27	13	5	9	57	40	31
C.D. San Cayetano B.	27	12	7	8	55	42	31
C.D. España	27	12	6	9	53	37	30
C.F. Patronato A.	27	11	7	9	50	47	29
S.C. La Salle B.	27	11	7	9	47	40	29
C.D. Cide B.	27	12	4	11	54	37	28
C.D. Badia C.M.	27	11	3	13	27	40	25
C.D. At. Balears A.	27	8	8	11	45	53	24
C.D. Felanitx	27	7	9	11	31	40	23
U.D. Poblense	26	7	6	13	30	54	20
C.D. P. Ramón Llull	26	6	5	15	40	47	17
C.F. Torre Den Pau R.M.	27	5	5	17	48	81	15
C.D. R. Calvo A.	27	5	5	17	32	75	15
S.D. J. Sallista A.	27	2	2	23	22	105	6

Infantils C.D. Espanya I Regional

Un bon final per una mala temporada

Joan Quintana Castell
Ha acabat l'angolxa, els nostres infantils ja no ens faran sofrir més ni encaixaran més golejades, endarrerada ha quedat una campanya que ha estat pessima per al C.D. Espanya i que ha duit com a conseqüència la pèrdua de categoria.

El penúltim encontre es va disputar contra el Murer en el mateix camp dels blancs i blaus que varen vèncer per 3-0 amb tota comoditat als llucmajorers.

I per tancar les cortines, un bon final d'una temporada dolenta, segona victòria (2-1) del campionat a l'Atc. Alaró, penúltim classificat, amb gols de R. Castell i A. Nadal.

RESULTATS LLIGA 1988/89

I VOLTA

C.D. Espanya, 0
C.D. Badia CM, 1

C.D. Campos, 0
C.D. Espanya, 0

C.D. Olímpic, 15
C.D. Espanya, 0

C.D.J. Dep. Inca, 4
C.D. Espanya, 0

C.D. Espanya, 1
U.D. Barracar, 2

U.D. Poblara, 1
C.D. Espanya, 0

S.D. Sallista, 13
Espanya, 0

C.D. Espanya, 0
C.D. Escolar, 2

U.D. Petra, 3
Espanya, 0

C.D. Espanya, 0
B.R. Llull, 2

C.F. Porto Cristo, 2
C.D. Espanya, 1

C.D. Espanya, 1
C.D. Murer, 4

C.D. Atc. Alaró, 4
C.D. Espanya, 0

II VOLTA

C.D. Badia, 6
Espanya, 0

Espanya, 2
Campos, 0

Espanya, 1
Olímpic, 7

Espanya, 1
Inca, 6

U.D. Barracar, 5
C.D. Espanya, 0

C.D. Espanya, 0
U.D. Poblara, 7

C.D. Espanya, 0
S.J. Sallista, 3

C.D. Escolar, 6
C.D. Espanya, 0

C.D. Espanya, 0
U.D. Petra, 2

C.D.B.R. Llull, 1
C.D. Espanya, 1

C.D. Espanya, 1
Porto Cristo, 2

C.D. Murer, 3
C.D. Espanya, 0

C.D. Espanya, 2
C.D. Atc. Alaró, 1

SELECCIÓ POBLES

Silvestre García, Campos
Lorenzo Balaguer, Murense
Dalia, J. Sallista
Gabriel Castell, Porreres
Juan Plats, Búger
Jaime Sans, Consell
Pareja, Oto, Pollença
Antonio Ferragut, Espanya
Javier Navarro, Bto. Ramón Llull
Santiago Amengual, Sant Jaume
Francisco Martínez, Felanitx
Christian, Porto Cristo
Néstor Salas, Can Picafort
Iván Cigale, Montuiri
Bartolomé Timoner, Poblenç
Pascual de Cabo, Atco. Alaró
Joaquín Martínez, Badia C.M.
Gonzalo García, Campanet
Seleccionador: Miguel Bonnin
Entrenador: Chango Díaz

Alevins C.D. Espanya II Regional

Un mal mes de març

Quintana Castell
A l'hora d'escriure aquest comentari ens trobam en les Festes de Pasqua i la lliga d'alevins ha fet un parèntesis de descans, ens falta idè, comentar els encontres de març que per cert ha estat un mes dolent referent a resultats.

El primer partit per comentar va ser avorrit perquè no es varen marcar gols (0-0) i la U.D. Barracar se'n dugué un positiu perquè actuava com a visitant. Set dies més tard va

arribar sense dubtes l'única pinzellada de qualitat d'aquest mes quan es va empatar a tres contra l'Atc. Alaró en propi terreny amb tres grans gols de Llorenç Grimalt («Loren») que amb aquests arriba al total de 14 gols marcats.

Finalment, el passat 18 de març, en un partit jugat a Llucmajor, els blaus del C.D. Espanya perdien (1-3) clarament contra el líder Porto Cristo el qual va vèncer amb

tota justícia demostrant que és el millor equip del grup. El gol local fou aconseguir per Joan Mut.

La classificació després de l'empat aconseguit enfront del colista C.D. Atc. Alaró ha quedat així:

Porto Cristo C.F.	20	15	4	1	60	14	34
C.F. Pollença	20	13	3	4	64	29	29
U.D. Porreres	19	13	2	4	57	20	28
C.F. Pta. Pollença	20	22	4	4	62	43	28
U.D. Barracar	20	10	7	3	41	21	27
U.D. Solerense	20	12	3	5	56	21	27
C.D. La Salle M. del M.	20	9	4	7	35	30	22
C.D. Espanya	20	7	6	7	40	33	20
C.D. Murense	20	6	3	12	22	38	13
C.D. Santa Maria	20	5	3	12	38	65	13
C.F. S'Horta	19	6	1	12	32	40	11
C.D. See Salines	20	4	2	14	17	53	10
C.D. Consell	20	2	4	14	15	64	8
C.D. Atc. Alaró	20	2	2	16	25	93	6

Moment esportiu arenaler

Tomeu Sbert

La novetat més gran és el retorn del «míster» Toni Creus al front de la plantilla de l'U.D. Arenal. Aquest havia estat cesat fa tres mesos com a entrenador del mateix Arenal. No és freqüent que un entrenador torni durant la mateixa temporada. El «míster» Toni Creus havia estat substituït pel llucmajorer Miquel Bonet, amb l'esperança de millorar resultats; però no ha estat així. L'equip de III divisió ha continuat perdent partits i la conservació de la categoria és sobre un fil.

El darre partit jugat a S' Arenal, es va empatar a un gol contra el Portmany. Marcà el gol, l'arenaler Maestre i l'alineació local va ser aquesta: Gabaldón, Layos, Pons, Pericàs, Oliver, Carvajal, Maestre, Simó, Domingo, Bueno, Boli (Molas, Julio). Els arenalers dugue: en mala sort, dominant la major part i mereixent triomfar.

TROFEU MARE NOSTRUM-S'ARENAL

La classificació de golejadors (Trofeu Mare Nostrum-Agència S'Arenal) va encapçalada per Boli, amb 8 gols. El segueixen Maestre, Calvo, Domingo, Simó i Bueno.

MUNDIAL DE VELA FEMENÍ

El C.N.A. prepara ja un campionat del món de vela femení, campionat que tindrà lloc aquest estiu. Es va fer la presentació essent present juntament amb l'antic president Joan Miquel Catany, algunes autoritats il·lenques i el mateix president de la Federació Nacional, Artur Delgado.

També el CNA, durant els dies entre el 6 i 14 de juny d'enguany organitzarà el campionat d'Espanya d'«Optimist».

Un altre campionat, aquest d'Europa, tindrà lloc, dins les nostres aigües, classes Europa, 420 i TDV, això des del 23 de juny a l'1 de juliol.

S'Arenal serà novament notícia mundial dins el temps esportiu de la mar.

Tot recordant l'ascens a I Regional Infantil (1979/80)

Nou anys després

Ja ha plogut des d'aleshores, encara que no tant com voldríem, encara record com la Banda de Música, dirigida pel mestre Castellanos anava cap al camp municipal d'esports, el qual s'havia vestit de gala per celebrar l'ascens dels Infantils del C.D. Espanya a I Regional (1979/80). Nou anys després, el que era llavors president, Gabriel Paniza i Batle, tornà reunir directius i jugadors, com cada any, per celebrar l'esdeveniment.

Amb el Bar Ca Na Marola de S' Estanyol, estibat de gent, hi eren els directius d'aquell temps, entrenadors i jugadors, Joan

Garí, Rafel Cladera, Pep Maimó, J. Janer, Pere A. Salvà, Miquel Bauçà, Andreu Puigserver, Miquel Monserrat, Sebastià Feliu, Rafel Cano, Julià Reina, Bernat M. Garí, Gabriel Vives, Guillem Llompard, J. Janer Manresa, i naturalment, l'amfitrió, G. Paniza el qual va quedar, com és costum en ell, molt bé amb tots els assistents. Hi hagué intercanvi de regals i l'acte va ser presidit pel batle Joan Monserrat.

I l'any que ve s'anuncia com a cosa extraordinària, el 10 aniversari. Gabriel Paniza és capaç de tot i els

Es Batle Joan Monserrat va presidir l'acte

allots de llavors i homes l'admiren tant, d'ara ho saben i per això

J.Q.C.

CARNISSERIA ■ XARCUTERIA

**ZANOQUERA
GARCIA**

Plaça Espanya, 62 - Tel. 66 13 02
LLUCMAJOR (Mallorca)

PASTISSERIA

Ca'n Lluc

Sant Llorenç, 78 - A - Tel. 66 06 69
LLUCMAJOR (Mallorca)

Benjamins C.D. Espanya grup Manacor

Antoni Ferragut, a la Selecció

Quintana
Va començar malament el mes de març per als més petits del nostre futbol perquè en la visita que es va fer al líder Cala Millor, es va perdre per golejada (5-0), a més a més, Ferragut va fallar allò que hagués pogut ser el gol de l'honor quan va errar una pena màxima.

Però els nostres representants, lluny de desanimar-se, una setmana més tard, concretament dia 11 de març, i abans de les vacances de Pasqua, venien als representants del Cardassar, en camp d'aquest equip collista amb gols de Ferragut (2), Muñoz i Segura.

A. FERRAGUT A LA SELECCIÓ DE POBLES

Dies passats es va celebrar

al Polideportiu Sant Ferran de Palma el Torneig de Futbol Benjamí amb la participació de l'Eivissa ATc., Reial Madrid, Selecció de Palma i selecció de Pobles. Justament en aquesta darrera Antoni Ferragut Comino que a més va marcar l'únic gol del seu equip, en el partit contra la Selecció de Palma que finalment s'imposaria (2-1). També el nostre seleccionat va jugar contra el Reial Madrid acabant l'encontre amb un empat a zero, essent aquest el millor partit d'aquest Torneig. En el tercer encontre, la Selecció de Pobles es va imposar a l'Eivissa ATc (3-0) i Ferragut va tornar a jugar tot el partit i encara que no marcàs ja és un èxit d'aquest nostre representant, màxim goleador en totes les categories del futbol llucmajorer.

Enhorabona a ell i als entrenadors. Hem de dir, per acabar, que aquest Torneig Internacional va ser guanyat

(3-1) pel Reial Madrid el qual va vèncer a la Selecció de Palma a la final.

Club Colombòfil Ilucmajorer

La temporada colombòfila va començar el 28-1-89 i des de llavors hi ha hagut sis proves des d'Eivissa, en les que el nombre de coloms que han tornat ha estat molt elevat, tant és així que ha sorprès els colomistes ja que normalment s'hi solien perdre un 50% de coloms, i enguany només ha estat un 10%. S'ha de reconèixer que ha estat un èxit.

Actualment ja s'han fet tres proves a la Península, els colomistes es resvestides de 300 kmts. amb xin de coratge i engablin a molt bons resultats i l'altra, totes les amollades.

des de Valdepeñas (Ciudad Real) de 560 kmts. En aquesta darrera amollada hi va haver més baixes perquè a aquestes distàncies, les proves són molt dures.

En aquests moments, queden tres amollades de velocitat (300 kmts.) i tres de gran fons (750 kmts.).

Encara que algun colomista hagi duit mala sort, són coses de la competició i és de desitjat que tots els colomistes es resvestides de 300 kmts. amb xin de coratge i engablin a molt bons resultats i l'altra, totes les amollades.

EL SALO DE PERRUQUERIA
I BELLESA DE LES

**GERMANES
PUIGSERVER**

ELS OFEREIX EL SEU HORARI:

De dimarts a divendres
de 9 a 12 i de 15 a 19
i els dissabtes de 9 a 19
C/ Orient, 8
Tels. 66 20 08 - 66 11 12
LLUCMAJOR.

CLINICA DENTAL

Dr. Ll. Galmés Ferrer

HORARI:

Dilluns, dimecres i divendres (9 a 14)
Dimarts (9 a 13 i 17 a 19). Dijous (9 a 13)
Divendres horabaixa (16,30 a 20 h)

Carrer Major, 77 - Tel. 66 20 17 - LLUCMAJOR

PETITONS

ARTICLES
INFANTILS

LLISTES
NAIXEMENT

De 0 a 10 anys

Plaça d'Espanya, 46 - Tel. 66 18 59
LLUCMAJOR

NAIXEMENTS

Alicia Alba Miñano, filla d'Antoni i Julià, va néixer dia 25/2.

Alexandre Vives Cifuentes, fill de Fèlix i Antònia, va néixer dia 9/3.

Gabriel Forteza Ferrer, fill de Francesc i Miquela, va néixer dia 9/3.

Pau Gelabert Roca, fill de Bartomeu i Amèlia, va néixer 13/3.

Josep Francesc Gàlvez, fill de Pere i Ramona, va néixer 16/3.

Albert Tomàs Torrens, fill de Damià i Francisca Maria, va néixer 16/3.

Tomàs Xavier Solano Llamas, fill de Tomàs i Mª José, va néixer dia 22/3.

MATRINONIS

Ricard José Eiguchi i Mª Pilar Gaspar i Guaita, es casaren dia 4/3 al Jutjat de Pau.

Josep Ramis Lluch i Margarida Carbonell Sbert, es casaren dia 4/3 a l'església de Sant Bonaventura.

Joan Nicolau Pallicer i Mª Magdalena Pérez es casaren dia 11/3 a l'església de Sant Miquel.

DEFUNCIONS

Margarida Garau Vidal, morí dia 28/2 als 92 anys.

Antònia Aina Solivellas Clar morí dia 1/3 als 84 anys.

Cayetana Torrens Montaner, morí dia 3/3 als 91 anys.

Nicolau Roig Clar, morí dia 5/3 als 82 anys.

Merçè Jordà Bremond, morí dia 7/3 als 84 anys.

Joana Cardell Ramis morí dia 13/3 als 84 anys.

Rafel Mas Febrer, morí dia 16/3 als 65 anys.

Margarida Munar Amengual, morí dia 28/3 als 90 anys.

Miquel Grimalt Binimelis, morí dia 29/3 als 49 anys.

Mª Dolors Tudela Andreu, morí dia 29/3 als 76 anys.

ELEMENTOS DECORATIVOS FACTORES DECISIVOS

En Prefama sabemos bien que la decoración, la personalización de su hogar, es el resultado de una labor de conjunto, en la que usted, un profesional o un equipo, delimita un espacio con carácter exclusivo, utilizando medios, formas y productos diversos: elementos decorativos que diseñan y constituyen las características de su hogar.

¿Se lo imagina sin baldosas?
¡Claro, son factores decisivos!
Complete su decoración en PREFAMA.

PREFAMA

MALLORCA
Llorenç
Antonieta Llorenç
Tel. 75 40 31 - 25 28 81

ALICANTE
Peregrin San Cugat
Tel. 25 40 31
Miguel La Paz
Tel. 25 40 31
Carla C. García
Tel. 27 01 01

LUCENA
Dolores Fábrega
Tel. 34 01 30 - 34 01 34

EL PRÍNCIP
Araceli Carro
Tel. 25 22 38
GALA D'OR
Tel. 25 22 38

REHABILITACIO D'EDIFICIS I VIVENDES DE MALLORCA

Recuperem ca nostra

**CAIXA DE BALEARS
"SA NOSTRA"**

INTERÈS A PARTIR DE L'11'25%

Si vol canviar de casa sense canviar de domicili,
sol·liciti informació a la seva oficina de "Sa Nostra".
Es en benefici de tots.

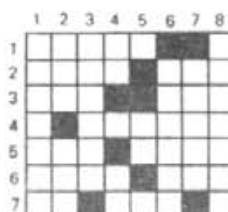
P'ES FORAT D'ES MOIX

Què deuen valer uns 75 mts. quadrats de platja de S'Arenal? Deu esser el preu que té el que l'oposició del PP Lluçmajorer al grup socialista governant, pràcticament no existesqui?

Què prima al PP, els interessos del partit o els particulars?

MOTS ENCREUATS

HORIZONTALS.—1. Menjada que es fa el vespre. 2. Al revés, part del cos per dins la qual circula la sang. Adverbi de temps que significa "en aquest moment". 3. Es diu d'un soldat que no té cap grau ni distinció. Capa de greix que es posa damunt la llet. 4. Femení d'un animal de ploma que és el símbol de la pau. 5. Enèig violent contra algú. Al revés, dolenta. 6. Emperador de Roma molt cruel. Vocals. 7. Al revés, part del cos humà. Nom de peix que té el cap molt ample i la boca molt grossa.

VERTICALS.—1. Nom de peix que també es pot comprar conservat amb oli dins una llauna. 2. Ondulació de la mar. Instrument que serveix per fer avançar una barca. 3. Agafar peixos. 4. Al revés, tercera persona del singular del present d'indicatiu del verb anar. Metall preciós de color groc. 5. Nota musical. 6. Al revés, objecte rodó que s'empren en molts esports. 7. Segona persona plural de l'imperatiu del verb remar. 8. Mol·lisc allargat que freqüentment es menja a la romana.

SOLUCIÓ

Mots Encreuats:

Horizontals: 1. Òliba, 2. Llir, 3. Mollo, 4. Arait, 5. No, SR, 6. Ase, O, 7. R, Set.

Verticals: 1. O, Manar, 2. Lloros, 3. Illa, És, 4. Bilis, E, 5. (Al revés) Tórtora.

Endevinalles:

(El flabiol), (la guitarra).

FINA

C/. d'Es Vall, 49
Tel. 66 11 58

Sabates Can Giamet

VENDA DE MOSTRES PARELLS SOLTS

C/. Bisbe Talxaquet, 6 - Tel. 66 03 74
LLUCMAJOR

FOTO CLAR

Perfumeria

Reportatges, Fotos d'Estudi,
Carnet... i una extensa gamma
de productes de perfumeria

OFERTES EN CAMERES FOTOGRÀFIQUES
VENDA DE CARRETS

Carrer Nou, 8 - Tel. 66 06 32 - LLUCMAJOR

Cristaleria Llucmajor

JOAN MOREY

Envidrat d'obres - Miralls - Vidres de Color
Decorats - Vidrieres artístiques

Ronda Migjorn, 105 Tel. 66 14 93 LLUCMAJOR

SA FONT

C/. Font, 5 - Tel. 66 14 17 - LLUCMAJOR

- * JOIERIA
- * RELLOTGERIA
- * OBJECTES REGAL
- * REPARACIONS

*Venda i assistència
tècnica dels productes:*

BOSCH
Automòbil

BOSCH
Eines

BLAUPUNKT

Calentadors
JUNKERS

Electricitat i Electrònica
de l'automòbil

INJECCIÓ DE BENZINA

Aires acondicionats
CARRIER
CUPIA S.A.

Tacògrafs

So i alta fidelitat
Automòbil

BLAUPUNKT
Alarmes
Esquiladores
Motoserres
Plaques solars
Generadors
Lloguer maquinària
Martells

AUTO-ELECTRIC
Barceló

Ronda de Ponent s/n. - Tel. 66 01 70 (LLUCMAJOR)

TACÒGRAF

**D'US OBLIGATORI
PER A VEHICLES DE P.M.A. DE MÉS DE 6.000 kg.**

**NO ESPERI EL DARRER DIA
ENS PERMETI QUE L'ATENGUEM MILLOR**

Associació d'estacions Tècniques de Tacògrafs

**SERVEI AUTORITZAT PER INDÚSTRIA
MONTATGE I PRECINTAT**

¡OH EL GOLF!

GOLF GTI. A toda marcha

Elegancia y Confort. **GOLF GTI**

El espíritu del **GOLF GTI**

La tecnología al servicio de la emoción. **GOLF GTI**

Potencia. Deportividad **GOLF GTI. 16 V.**

Y precio; desde **1.620.000 (Mod. Sprinter)**

Véalo en: _____

SERVICIO OFICIAL:
RUBI AUTOMOVILES, S.A.

Cra. Arenal, s/n - Tel. 66 02 34 - 66 16 18